

Minnesskrift

med anledning av

JÄRLA IDROTTSFÖRENINGENS

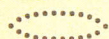
10 - årsjubileum

den 10 juli 1924

JÄRLA KONDITION

Rekommenderas

Telefon: Nacka 281

H. Wetterwik

*Speceri- &
Viktualieaffär*

SALTSJÖ - DUVNÄS

Telefoner: 4 & 204

Ragnar Lindroth

**Speceri-, Matvaru-
& Mejeri-
affär**

★

Saltsjö - Nacka - Tel. Nacka 100

Rekommenderas

CARL LORDS

*Måleri-, Färg-
& Tapetaffär*
E K T O R P

Utför och levererar allt vad till yrket hörer
Obs.! Moderna och billiga tapeter
*Prover skickas och varor
- hemsändas på begäran -*

TEL. EKTORP 66

TURLISTA

Vardagar				Sön- och Helgdagar			
från Björknäs		från Borgmästaregatan		från Björknäs		från Borgmästaregatan	
5.45 f. m.	2.20 e. m.	6.25 f. m.	3.00 e. m.	7.00 f. m.	3.40 e. m.	7.40 f. m.	4.20 e. m.
6.10	3.00	—	3.40	7.40	4.20	8.20	5.00
6.40	3.40	7.20	4.00	8.20	5.00	9.00	5.40
7.00	4.20	7.40	5.00	9.00	5.40	9.40	6.20
7.40	4.40	8.20	5.20	9.40	6.20	10.20	7.00
8.00	5.00	—	5.40	10.20	7.00	11.00	7.40
8.20	5.20	9.00	6.00	11.00	7.40	11.40	8.20
9.00	5.40	9.40	6.20	11.40	8.20	12.20	9.00
9.40	6.20	10.20	7.00	12.20 e. m.	9.00	1.00	9.40
10.20	7.00	11.00	7.40	1.00	9.40	1.40	10.20
11.00	7.40	11.40	8.20	1.40	10.20	2.20	11.00
11.40	8.20	12.20 e. m.	9.00	2.20	11.00	3.00	11.40
12.20 e. m.	9.00	1.00	9.40	3.00		3.40	
1.00	9.40	1.40	10.20				
1.40	10.20	2.20	11.00				
	11.00		11.40				

EKTORPS BILSTATION Telefon Ektorp 70

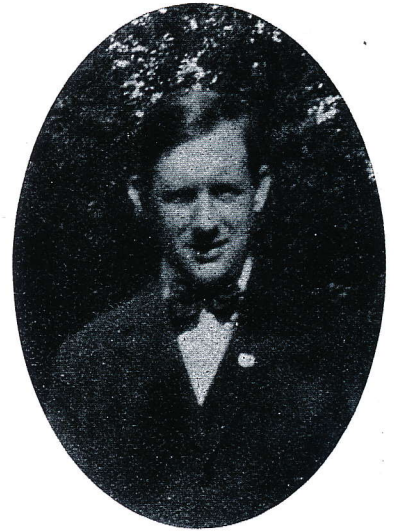
MINNESSKRIFT

med anledning av Järla Idrotts-
förenings 10-års jubileum den 10
- - - - - juli 1924. - - - - -

Redigerad av SVEN YNGSTRÖM

Sven Yngström
Skr. 1914, Ordf. 4|2-22—

Viktor Lundin
Suppl. 1914, Materialförv. 8|3-24—

Anders Bohman
Ordf. 10|7-14—30|1-16.

Gösta Johansson
Skr. 4|2-22—

A. G. Samuelsson
Kassör 22|1-21—

FÖRENINGSTYRELSERNA GENOM ÅREN.

10/7 1914—5/2 1915.

Ordförande: Anders Bohman.
v. Ordförande: Gunnar Enwall.
Sekreterare: Sven Yngström.
Kassör: Erik Karlsson.
Klubbmästare: Ernst Eriksson.
Suppleanter: Elis Närlund.
 Viktor Lundin.

6/2 1915—30/1 1916.

Ordförande: Anders Bohman.
v. Ordförande: Elis Johnsson (till 18/6 1915).
 Albin Fast.
Sekreterare: Sven Yngström (till 18/6 1915).
 Viktor Lundin.
Kassör: Erik Karlsson.
Klubbmästare: Viktor Lundin (till 18/6 1915).
 Ernst Eriksson.
Materialförvaltare: John Karlsson.
Suppleanter: Albin Fast (till 18/6 1915).
 Harry Lundberg.

De många förändringarna den 18 juni 1915 föranleddes av att Yngström kallades till militärtjänst i Umeå samt att v. ordf., Elis Johnsson, begärde sitt utträde ur föreningen.

31/1 1916—15/2 1917.

Ordförande: Martin Karlsson (till 2/11 1916).
 Nestor Gustafsson.
v. Ordförande: Oskar Dandanelle (till 2/11 1916).
 Karl Eriksson.
Sekreterare: Nestor Gustafsson (till 8/9 1916).
 Sven Yngström.
Kassör: Raoul Nyzelius.
Klubbmästare: Gustaf Loftman.
Materialförvaltare: Ernst Eriksson.
Suppleanter: Sven Yngström (till 8/9 1916).
 Viktor Lundin.
 Knut Bäckström.

Även detta år måste nyval äga rum, när de vid årets början valda ordf. och v. ordf. avsade sig sina uppdrag. På grund av bristande tid för sekreteraren, Nestor Gustafsson, övertogs vidare sekr.-posten under de sista fem månaderna av Sven Yngström.

16/2 1917—febr. 1918.

Ordförande: Raoul Nyzelius.
Kassör: Erik Karlsson.
Klubbmästare: Viktor Lundin.

Febr. 1918—19/1 1919.

Ordförande: Raoul Nyzelius.
Sekreterare: Nestor Gustafsson.
Kassör: Sven Yngström.

Tyvärr kunna vi icke lämna fullständiga uppgifter om styrelserna under åren 1917 och 1918, enär desamma (uppgifterna förstås) råkat förkomma.

20/1 1919—24/1 1920.

Ordförande: Elis Närlund (till 13/10 1919).
 Oskar Dandanelle.
v. Ordförande: Valdemar Karlsson (till 7/4 1919).
 Ragnar Lundin (till 13/10 1919).
 Viktor Lundin.
Sekreterare: Gunnar Yngström.
Kassör: John Karlsson.
Klubbmästare: Verner Högberg.
Materialförvaltare: Gustaf Hultqvist.
Suppleanter: Gustaf Loftman.
 Bror Högberg.

25/1 1920—21/1 1921.

Ordförande: Oskar Dandanelle.
v. Ordförande: Nestor Gustafsson.
Sekreterare: Gunnar Yngström (till 13/10 1920).
 Axel Johansson.
Kassör: John Karlsson.
Klubbmästare: Viktor Lundin.
Materialförvaltare: Folke Peurell.
Suppleanter: Verner Högberg.
 Ernst Eriksson.

Sekreterareposten måste den 13/10 på grund av innehavarens inryckning i militärtjänst övertagas av Axel Johansson.

22/1 1921—3/2 1922.

Ordförande: Nestor Gustafsson.
v. Ordförande: Sven Yngström.
Sekreterare: Erik Karlsson.
Kassör: G. Samuelsson.
Klubbmästare o. materialförvaltare: Viktor Lundin.
Suppleanter: Gösta Johansson.
 Axel Johansson.

Ordföranden vistades under större delen av året i utlandet för studier.

4/2 1922—2/2 1923.

Ordförande: Sven Yngström.
v. Ordförande: Carl Andersson.
Sekreterare: Axel Johansson.

v. Sekreterare: Gösta Johansson.
Kassör: A. G. Samuelsson.
Klubbmästare: Viktor Lundin.
Materialförvaltare: Valdemar Karlsson.
Suppleanter: Bengt Isberg.
 Erik Karlsson.

Materialförvaltare: Sven Dahlstedt.
Suppleanter: Gunnar Svensson.
 Valdemar Karlsson.

3/2 1923—7/3 1924.

Ordförande: Sven Yngström.
v. Ordförande: Carl Andersson.
Sekreterare: Axel Johansson.
v. Sekreterare: Gösta Johansson.
Kassör: A. G. Samuelsson.
Klubbmästare: Viktor Lundin.

Nuvarande styrelse:

Ordförande: Sven Yngström.
v. Ordförande: Lorentz Göransson.
Sekreterare: Gösta Johansson.
v. Sekreterare: Olof Leffler.
Kassör: A. G. Samuelsson.
Klubbmästare: Axel Johansson.
Materialförvaltare: Viktor Lundin.
Suppleanter: Carl Andersson.
 Sven Dahlstedt.

VÅR HEMVIST UNDER DE TIO ÅREN.

Då Järsla Idrottsförening kom till världen, höllo vi till nere på den äng vid Järsla station, där nu A.-B. de Lavals Ängturbinns gjuteri ligger. Denna plan var något så när jämn, och genom en del smärre fyllningar blev den ganska användbar, men måtten voro små (c:a 75×45 meter), och någon möjlighet till utvidgning och plats för löparbana fanns tyvärr icke. Landsvägarna fingo tjänstgöra såsom löparbanor som de fått göra under alla dessa år. Ett högt plank vid norra långsidan av planen, vilket stundom fick tjänstgöra såsom extra höger- eller vänsterytter, då det spelades fotboll, försvann efter något år, och härigenom blev området en smula större. Inom parentes sagt så höll detta plank nästan på att bringa oss till ruin genom sin benägenhet att på sin taggtråd spetsa den ena fotbollen efter den andra, och vår glädje när planket kom bort var därför stor. Tillfälle till träning i längd- och trestegshopp fingo vi 1915, då några intresserade medlemmar själva gjorde i ordning en bana.

För att emellertid söka få till stånd en större idrottsplats tillsattes redan 6 dagar efter föreningens stiftande en »idrottsplatskommitté», bestående av Anders Bohman, Viktor Lundin och Sven Yngström, vilka arbetade på att söka få en plats på samma äng strax öster om den dåvarande planen, och bl. a. inlämnades till Sveriges Centralförening för idrottens främjande en ansökan om bidrag med Kr. 600:—. Centralföreningen ansåg emellertid, att den tillämnade platsen ej lämnade rum för en idrottsplats av de mått, som erfordrades för erhållande av bidrag. Alla försök att i stället få en annan plats strandade — bl. a. gjorde »plankommittén» stora ansträngningar att få en bit av den äng, där vår nuvarande idrottsplats ligger, men allt var förgäves, och vi måste låta oss nöja med vad vi hade. Ansökningar till kommunen om penningbidrag blevo även resultatlösa.

Efter några år blevo vi alldeles husvillla. Ängturbin beslöt år 1917 att bygga ett gjuteri på vår idrottsplats och för övrigt även på området strax öster därom, och så fingo vi »packa och resa». Men vem kan hindra den lavin, som ett »jämg» idrottssugna pojkar utgör? Vi lyckades uppleta en liten ängsbit ännu litet längre österut alldeles intill f. d. Gasaccumulatorns fabrik. Här fortsatte vi så gott vi kunde att förkovra oss i allmän idrott och fotboll. Men planen var minimal (endast c:a 30×45 meter) samt lutade åt söder ungefär 1 meter på 10, och allting blev därför synnerligen primitivt. Med den planbiten fingo vi dock hålla till godo under åren 1917—19 medan »plankommittén» förgäves arbetade för att åstadkomma något bättre; bl. a. gjorde den försök att få plan dels där vår nuvarande idrottsplats ligger, dels på ängen nedanför Vikdalens skola, men dessa försök strandade av olika skäl. I början av 1920 lyckades »plankommittén» hyra ett område på ängen mellan f. d. »gröna», numera »röda villorna», och sjukstugan. Denna plats var litet större men dock betydligt sämre än den vi hade 1914 till 1916. Något ordnat fotbollspel kunde knappast ifrågakomma. Även här anlades visserligen en bana för längd- och trestegshopp, men det hela kunde icke tillfredsställa ens lågt ställda anspråk. Denna plan användes under 1920. På hösten detta år förvandlades idrottsplatsen emellertid helt plötsligt till en åker, då arrendatorn, av vilken vi i vår tur hyrt området, tog sig för att upplöja marken utan att meddela oss härom, och på så sätt stodo vi åter på bar backe eller rättare sagt alldeles utan backe.

Den under dessa år rådande kristiden med ty åtföljande arbetslöshet hade emellertid medfört större möjligheter att anlägga tidsenliga idrottsplatser, varå arbetena till största delen utfördes av arbetslösa, och härmed började hoppet spira hos oss. Den gamla »plankommittén», som delvis ombildats och

nu bestod av Nestor Gustafsson, Raoul Nyzelius och Sven Yngström, inledde därför genast underhandlingar med Ängturbin om att få för längre tid hyra ett område på ängen mellan järnvägen och stora landsvägen strax öster om Järila station. Kommittén lyckades också utverka kontrakt på ett hyresfritt förfogande under högst 10 år från den 1 juli 1920 över det område, som är vår nuvarande idrottsplats. Tyvärr var emellertid dels området för litet och dels hyrestiden för kort och obestämd för att någon hjälp skulle kunna erhållas från Sveriges Idrottsplatskommitté och Södra Sveriges Statsarbeten, den institution, som ombesörjde schaktning, dränering m. m. av idrottsplatser, och vi fingo därför själva iordningställa platsen så gott sig göra lät.

»Plankommittén», i vilken nu Nyzelius, som vistades utomlands, ersatts med A. G. Samuelsson, ansåg dock icke härmed sitt arbete slutfört. I början av 1921 fördes underhandlingar med Järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön om att få för en tid av 20 till 25 år förhyra ett område, beläget på ängen strax öster om Vikdalens skola, vilket skulle kunna bli en idealisk idrottsplats. Efter någon tids intensiva underhandlingar fingo vi ett halft löfte om ett område, som omedelbart planerades, varefter ansökan om hjälp inlämnades till Sveriges Idrottsplatskommitté. Det visade sig emellertid senare, att området var för litet för att kunna uppfylla stipulerade minimum. En ny ansökan om större plats inlämnades därför till järnvägsbolaget, och efter någon tid kom svaret: Avslag.

Förslag dryftades nu om andra platser i kommunen men

måste förkastas, då de lågo för avlägset. Slutligen beslöts att ånyo inlämna en ansökan till järnvägsbolaget med stöd av en rekommendationsskrivelse, som vi lyckats erhålla från Centralföreningen genom förmedling av bl. a. Friherre Hermelin (en av de största förkämparna för idrottsplatsers anläggande, numera död). Ansökan inlämnades i slutet av 1922 och i början av förra året kom det sorgliga svaret, att bolaget icke ansåg sig kunna upplåta någon mark vid Vikdalen.

Nu har det emellertid åter börjat ljusna. I mitten av mars i år inlämnade hr Nils Flyg till kommunalfullmäktige en motion om att »fullmäktige måtte besluta uppdraga åt kommunalnämnden att låta verkställa utredning i vad mån och till vilken kostnad kommunen kunde medverka till ett områdes upplåtande för anläggandet av en idrottsplats inom kommunen». Nacka kommunalfullmäktige behandlade motionen och beslöt på kommunalnämndens förslag tillsätta en utredningskommitté, bestående av herrar Gust. Edquist, Goth. Jacobsson, Eric Friberg, Sven Yngström och motionären. Denna kommitté har redan gjort förberedande undersökningar på en hel del platser inom kommunen för att söka åstadkomma något positivt. Givetvis tar det någon tid innan acceptabla förslag kunna framläggas för fullmäktige, men vi hoppas innerligt, att denna för Nacka kommuns ungdom — och denna tillhör ju till större delen vår förening — så betydelsefulla fråga skall kunna lösas i en för oss lycklig riktning. Vi få leva på hoppet om att dock en gång kunna komma dit varthän vi nu strävat i 10 långa år!

ALLMÄN IDROTT.

Om de årligen återkommande tävlingar, som hittills utgjort de förnämsta inslagen i vår allmän idrotts-säsongs, nämligen D. N:s stadsloppning, Svenska Dagladets stafett, Hammarby- och Saltsjöbadstävlingarna samt Skuruloppet, redogöra vi på andra ställen mera ingående, och vi skola därför i det följande endast i korta drag omnämna en del tillfällen, då våra idrottsmän deltagit med större eller mindre framgång i andra allmänna tävlingar.

Säsongen 1914 förflöt lugnt och stilla, varmed vi dock icke mena, att våra allmän idrottsmän icke tränade och tävlade. Vi deltog emellertid icke i några allmänna tävlingar utan föredrogo att hålla oss för oss själva under den första tiden.

Redan året därpå, 1915, började emellertid våra idrottsmän, främst löparna, »visa framfötterna». Vid I. F. Swiliods och Klara S. K:s terräng vid Råsunda blev Viktor Lundin 7:e i klass II, och ett lag fotbollspelare under 18 år tog hem 1:sta lagpris i klass IV med $5+6+11+13 = 35$ poäng och Gustaf Grüner samt Verner Högberg på de främsta platserna. I Sundbybergs terräng var Vicke åter med och blev 16:e i klass II, i Söderföreningarnas terräng vid Aspudden blev han 5:e och i Sleipners klass II likaledes 5:e man. Vid Söderföreningarnas tog dessutom våra pojkar 3:dje lagpris med 68 poäng och i Sleipners klass III 5:e lagpris med $40+46+47+60 = 193$ poäng. Vid Gustafsbergs terräng hemfördes vidare 1:sta lagpris med $3+6+7+8 = 24$ poäng med Ragnar Lundin främst. Vicke Lundin, som delta år liksom de närmast följande, till dess han »lade upp», var vår främste terräng- och långdistanslöpare, kunde vidare notera ett 4:e pris å 3,000 meter i Stadion med tiden 9.47,2 samt en 5:te placering vid distriktet å 10,000, där han nådde den goda tiden 34.18,4, som ännu är klubbrekord. Runar Öhman vann den gången med 33.00,6.

Under den följande säsongen, 1916, blev deltagandet i allmänna tävlingar än mera livligt, och för första gången läto vi oss representeras även utom Stockholm. Vid I. F. Sports i Eskilstuna terräng kunde våra duktiga terränglöpare notera en stor framgång genom att erövra 2:dra lagpris efter Västerås I. K. med $2+14+18+19 = 53$ poäng med Vitalis Karlsson på den främsta platsen. Vitalis blev vidare 7:e man i klass I i Sundbybergs terräng, där samtidigt Gustaf Grüner placerade sig som 8:e i klass II. Längre fram på säsongen kommo även våra hoppare och kastare i farten, främst bland dem Henry Pettersson, som erövrade en stor mängd priser i allmänna tävlingar. Vid tävlingar i Uppsala blev Vicke 2:a å 5,000, och i ett juniorlopp å samma distans i Stadion i juni blev han 3:dje, 17.03,3, och Gustaf Grüner 4:e, 17.05,2. — För fjärde gången hölls i juli tävlingar om den s. k. »Söderpokalen», som var uppsatt till tävlan mellan föreningar på söder och närmaste område. Här placerade vi oss genom våra representanter Henry Pettersson och Nestor Gustafsson på 5:te plats med 12 poäng. Hellas vann med 113 poäng.

Henry vann spjut med nytt söderrekord, 47.80 meter, och blev 6:te i kula med 10.16 samt 4:e i höjd på 160 cm. I längdhopp blev Nestor 5:te man på 578 cm. — Bellevue I. K. höll den 17 aug. och 14 sept. stora tävlingar i allmän idrott, och här hemförde våra pojkar en mängd priser. 5,000 meter vann Vicke Lundin på 16.15,6 med Gustaf Grüner som 3:a på 16.47,6. Henry vann höjdhopp på 172, diskus med 35.29 — båda resultaten fortfarande klubbrekord — samt blev 3:a i spjut med 45.21. Vidare blev Nestor 3:a i stavhopp med 277 cm. Brunnsviken runt (c:a 10 km.) vann Vitalis Karlsson på tiden 35.36,2 tätt följd av Vicke med 35.42,4. Genom Grüner och Ragnar Lundin, som blevo 4:e och 6:te, vunno vi också 1:sta lagpris med 13 poäng. Vidare togo vi 3:dje pris i stafettlöppning 1,500 meter vid samma tillfälle genom R. Ågren, Albin Andersson, Sven Yngström och Oskar Dandanelle. — Slutligen, kan omnämnas, att vid D. M. för juniorer i augusti Vicke blev 8:e å 1,500 meter med tiden 4.26,8 och Vitalis samt Grüner resp. 5:te och 7:e å 5,000 på tiderna 16.49,9 och 17.02,2.

På grund av de vunna framgångarna motsågo vi år 1917 med stora förhoppningar, vilka ej heller gäckades. I Sports, Eskilstuna, terräng blev Vicke Lundin 10:e i klass I samt Verner Högberg 8:e i klass II. I Sleipners terräng placerade sig Grüner som 13:e man i klass II. Fram på sommaren kom Henry Pettersson, igen i »glansform» och härjade vilt i grannföreningarna. Vid sammanslutningen »Unionens» tävlingar i juni blev han 2:a i höjdhopp med 165 cm. samt 2:a i spjut med 69.39 meter sammanlagt. Vid samma tävlingar var även Vicke Lundin med och tog 2:dra pris å 5,000 på tiden 16.24,6. — Henry deltog vidare i Järva I. S:s tävlingar i juli och segrade i höjdhopp samt i I. F. Linnéas på Aspudden i augusti, där han vann spjut med 44.81 samt blev placerad i höjdhopp. Vid samma tävlingar blev Vicke 2:a å 5,000 meter på tiden 16.36,5. — Bellevues tävlingar gingo som vanligt på höstsidan, och här segrade Henry på nytt i höjdhopp samt blev 2:a i spjutkastning. — Den sista tävlingen för säsongen var stafettlöppningen Hammarbysjö runt, där vårt 8-mannalag blev 3:dje efter Linnéa och Södermalm på tiden 34.34,8 min.

Påföljande år, 1918, blev fattigt vad beträffar deltagande i allmänna tävlingar, och om orsakerna till den allmänna stagnation i idrottslivet inom föreningen, som även gjorde sig märkbar under de två följande åren, ha vi redogjort i annat sammanhang. Vi ha ifrån delta år att notera endast att Viktor Lundin vid Bellevues tävlingar i september blev 2:a å 5,000 meter med tiden 17.00,8 min.

År 1919 hade vi åter en hel del terränglöpare med på allmänna tävlingar, men några större framgångar blev det icke. Den bästa placeringen uppnådde Viktor Lundin vid D. M. i terräng i Saltsjöbaden Annandag Påsk, då han blev 10:e man i klass III. Längre fram på säsongen deltog bl. a.

Henry Pettersson och Nestor Gustafsson i Bellevue I. K:s tävlingar, varvid den förstnämnde bl. a. blev 3:dje i spjutkastning.

Terränglöparna voro åter i farten nästa år, men inte heller nu blev det några placeringar. Nordiskt Idrottslif skriver i tipsen till Sleipners terräng klass II, att vi hade ett gott lag anmält, som hade utsikt till lagplacering, men i prislstan finnes ingen av våra grabbar upptagen bland de 15 bästa, och något lagpris blev det inte heller. Då klarade sig våra kortdistansare, hoppare och kastare bättre. Henry och Gösta Johansson deltog bl. a. i Sundbybergs I. K:s tävlingar och hemförde tillsammans 3 segrar samt några andra och tredje placeringar. I augusti plockade de också hem en hel del priser vid Linnéas tävlingar på Aspudden. Gösta blev 2:a på 100 meter och längdhopp med 11,3 resp. 6.30, och Henry vann höjdhopp på 1.65 samt blev 2:a i kula med 10.77 och spjut med 46.10 meter.

År 1921 voro våra främsta idrottsmän ännu flitigare, och en mängd framgångar kunna noteras från Sundbybergs och Linnéas tävlingar samt D. M. I den förstnämnda föreningens tävlingar »voro Järlas goda representanter herrar på läppen och togo hem allting utom några andra och tredje pris» (citat ur en daglig tidning). Gösta Johansson vann 100 meter på 11,4 och längdhopp med 6.31, där Seth Lindblad blev trea med 6.11 meter. Henry Pettersson segrade i diskus med 34.86 + 29.56 = 64.42 och blev 2:a i höjdhopp på 1.65 efter Lindblad, som vann på 1.70 m. I omhopp gick för övrigt även Henry över 1.70. — Vid Linnéas tävlingar blev det precis lika många pris. Henry var främst med seger i spjut med 40.19 och två andraplaceringar i kula och diskus med resp. 11.73 och 32.64 m. Härmed vann han priset till »bästa man på plan» med 7 poäng. Seth Lindblad vann höjdhopp på 160 cm. och Verner Högberg blev trea på 400 meter med tiden 57,6. — Vid D. M. tävlingarna blev det visserligen icke några segrar, men pojkarna väckte dock uppmärksamhet för sina goda prestationer. Henry — förstås — blev 2:a i höjdhopp på 1.70 samt femma i stavhopp på 2.90. Lindblad blev sexa i höjdhopp på 1.65 — konkurrensen var tydligen hård — och Nestor Gustafsson fjärde man i stavhopp på 3 meter jämnt.

Året därpå, 1922 alltså, inledde åter våra terränglöpare säsongen med deltagande i Sundbybergs och Sleipners terränglöpningar. I den förstnämnda, som gick den 23 april, blev det icke några placeringar alls men i Sleipners däremot lyckades våra bästa erövra tredje lagpris i klass III efter Hellas och Fredrikshof med 95 poäng. Carl Lodén blev 12:te man, 1.21 min. efter segraren, G. Bergström, Fredrikshof, som numera är en av Sveriges bästa terräng- och långdistanslöpare, och brodern Olle blev femtonde 5,5 sek efter den yngre Calle. Längre fram på säsongen hölls I. F. Linnéas ungdomsterräng vid Aspudden, 3,500 meter, och där erövrade våra ungdomar 4:de lagpris bland 175 deltagare med 88 poäng. Martin Franzén lyckades placera sig som tredje man, och på femte plats kom Carl Lodén. Hellas vann lagpriset med 56 poäng. — Våra banlöpare, hoppare och kastare voro denna gång icke så mycket i farten som tidigare, och några framgångar värda att omnämna blev det icke. — På höstsidan prövade för första gången våra orienteringslöpare Nils Lord, S. Yngström, Filip Larsson m. fl. sin förmåga i tävlan med de massor av löpare, som deltog i Stockholms Idrottsförbunds orientering vid Tullinge och på Värmdön (den senare nattlig). I den förra blev det icke några

framskjutna placeringar, och i den nattliga tävlingen lyckades endast Nisse Lord komma bland de främsta, i det han blev 29:de man med en tid av 1 tim. 19 min. Segraren hade något på 57 minuter, om vi inte minnas fel.

Terränglöparna och orienterarna voro även förra året de mest framträdande. Som vanligt hade vi en hel del »terrängare» med på Sundbybergs, Sleipners och Linnéas ungdomsterräng. Den förstnämnda tävlingen gick redan den 8 april, och där placerade sig i klass III Martin Franzén som tionde man och Carl Lodén som femtonde. Segrare i klassen blev Gunnar Jansson, Kungsholms Sportklubb, numera i Fredrikshof. I Sleipners 14 dagar därefter blev Olle Lodén 24:de i klass II. Våra övriga pojkar kommo längre ned på resultatlistan och lyckades endast bärga 7:de lagpris med 152 poäng. I klass III med dess massdeltagande visade åter Franzén sin goda klass genom att bli tolfte man. I Linnéas ungdomsterräng den 29 april voro Einar Pettersson och Sven Friborg våra bästa och hamnade på 17:de resp. 27:de plats. I den hårda konkurrensen om lagpriset lyckades dock grabbarna inte komma högre än på sjätte plats med 124 poäng, just lagom för att inte få något pris. Hellas kom först i lagtävlingen. — Om sommarens »bravader» finns inte så mycket att berätta, men vi vilja dock nämna, att Rudolf Andersson och Carl Nielsen voro med i distriktet för juniorer, där den förstnämnde blev femte man i diskuskastning bägge händer med 55,86 m. Dessförinnan, närmare bestämt den 1 juli, hade vi ett stafettlag med i tävlan Stock-sund runt (10-mannalag), som hemförde 4:de pris på tiden 13.28,8 min., 17,6 sek. efter segraren, Södermalms I. K., som för övrigt då slog rekord. Priset var en statyett, som vad storlek och utseende beträffar gott hade kunnat duga åt segraren. Tack för det priset, Stock-sund! — Orienteringslöparna avslutade säsongen vad deltagande utombys beträffar genom att delta i Söderföreningarnas orientering ute vid Roslags-Näsby samt D. M. på Ingarön. I den förstnämnda tävlingen med ett par hundra deltagare placerade sig Folke Peurell främst av de våra genom att bli nionde man med tiden 1.39,29 t., c:a 5 min. efter segraren på den c:a 11 km. långa banan, som delvis var ganska svår och sumpig. De flesta löparna kommo till målet genomvåta till midjan efter att ha gjort närmare bekantskap med ett stort tjärr mellan andra och tredje kontrollen. På femtonde plats kom Sven Yngström c:a 4 min. efter Peurell, och därefter löpte Nils Hellström in som 28:de man ytterligare c:a 4 min. efter. — Orienteringslöpningen på Ingarö var enligt samstämmig utsago av deltagarna, c:a 550 st., varav ungefär 450 i huvudklassen om D. M., den absolut värsta som förekommit i Stockholmstrakten, och att vi där hade tre pojkar bland de 125 bästa kan knappast anses dåligt. Dessa tre voro Otto Pettersson (86:te med tiden 3.12.06 på den c:a 14 km. långa distansen), Axel Johansson (106:te c:a 7 1/2 min. efter) samt Sven Yngström (120:de ytterligare 3 1/2 min. efter).

Denna mycket koncentrerade berättelse har nog inte kunnat undgå att bli en smula torr, då utrymmet inte tillåter några utläggningar, men helt säkert skola de pojkar, som varit med om de tävlingar, som här blivit nämnda, kunna med hjälp av minnet läsa en hel del mellan raderna och erinra sig många små detaljer och episoder, som särskilt fastnat i minnet. Givetvis blir det då både glädjeämnen och motsatsen, ty icke alltid ha våra pojkar lyckats så bra som de hoppats. I den här redogörelsen ha vi endast kunnat medtaga de tävlingar, där större eller mindre framgångar vunnits, men så

har det ju också ibland hänt, att vi fått smaka nederlagets bitterhet. Dock måste vi säga, att det inte varit så störande ofta, och för övrigt finns det ett gammalt ordspråk som säger: »Genom nederlag till seger.» Den vägen få nog de allra flesta idrottsmän vandra, och så har det också varit många gånger för oss.

När vi blicka tillbaka på de gångna årens arbete vad beträffar allmän idrott, så kunna vi emellertid icke konstatera annat än att vi gått framåt avsevärt såväl kvalitativt som kvantita-

tivt. De kalla siffrorna i rekordtabellen och protokollen från Dagbladsstafetten, Hammarby- och Saltsjöbadstävlingarna samt våra egna klubbstävlingar visa de kvalitativa framstegen, vilka blivit en följd av den allt större konkurrensen från de egna leden. Den elfte sommarsäsongen är ju nu snart slut, och vad som därunder timat synes oss vittna om ett alltmera ökat intresse hos våra pojkar och en god vilja att göra föreningen heder.

DE TIO ÅRENS KLUBBMÄSTARE.

1914.

Under föreningens första levnadsår korades inga klubbmästare. En hel del tävlingar höllos visserligen, men vi hade ännu icke instiftat några särskilda klubbmästerskapstävlingar. Den rekordtabell för detta år, som återfinnes på annat ställe, ger emellertid en klar överblick över de bästa idrottsmännen, vilka gott kunna anses vara föreningens första klubbmästare. Studera därför tabellen (å sista sid.), som vi låta tala för sig själv.

1915.

100 meter	Gösta Johansson	12,6 sek.
200 meter	Albin Andersson	28,4 »
400 meter	Verner Högberg	55,2 »
800 meter	Verner Högberg	2.07,8 min.
1,500 meter	Viktor Lundin	4.40,5 »
5,000 meter	Viktor Lundin	17.08,1 »
10,000 meter	Viktor Lundin	35.08,2 »
Höjdhopp	Robert Ågren	145 cm.
Längdhopp	Törner Hultqvist	515 »
Trestegshopp	Albin Andersson	1,045 »
Stavhopp	Viktor Westerlund	250 »
Spjutkastning	Anders Bohman	38,63 m.
Diskus kastning	Robert Ågren	25,28 »
Kulstötning	Emil Kjellberg	9,84 »
Femkamp	Verner Högberg	11 p.
Tiokamp	Robert Ågren	4.189,43 »
Terränglöpning 6 km.	Viktor Lundin	18.04,6 min.

Viktor Lundin befäste sitt rykte som en god löpare genom att springa 10,000 meter på 35.08,2 min. Samma år löpte han f. ö. distansen på 34.18,4 min. vid distriktsmästerskapet, tog därmed 5:e pris och satte ett ännu bestående klubbrekord. Verner Högbergs tid å 400 m., 55,2 sek., är även fin, tiden å 800 m. däremot missvisande, i det att distansen var ca 40 m. för kort. Sven Yngström, en av de bästa från föregående år, tjänade kronan i Umeå och kunde därför icke delta i årets tävlingar. Emil Kjellberg, som var vår boxningstränare, är sedan flera år professionell boxare samt numera, så vitt vi ha oss bekant, bosatt i Amerika.

1916.

100 meter	Sven Yngström	13,0 sek.
200 meter	Sven Yngström	26,4 »
400 meter	Sven Yngström	54,7 »
800 meter	Verner Högberg	2.16,2 min.
1,500 meter	Vitalis Karlsson	4.33,4 »
3,000 meter	Vitalis Karlsson	9.47,6 »
5,000 meter	Vitalis Karlsson	16.15,4 »
10,000 meter	Viktor Lundin	—
Höjdhopp	Nestor Gustafsson	150 cm.
Stavhopp	Nestor Gustafsson	280 »
Längdhopp	Sven Yngström	571 »
Trestegshopp	Sven Yngström	1,230 »
Spjutkastning, bägge h.	Harry Lundberg	56.26 m.
Kulstötning, bägge h.	Sven Yngström	16.85 »
Diskus kastning, bägge h.	V. Katz	45.62 »
Femkamp	Sven Yngström	6 p.
Tiokamp	Nestor Gustafsson	5.242,208 »

Den mest framgångsrike var detta år Yngström, som blev 7-dubbel mästare. Henry Pettersson framträdde nu på våra tävlingsbanor men deltog icke i klubbmästerskapstävlingarna. Han satte emellertid spår efter sig i rekordtabellen, uppnående bl. a. 172 cm. i höjdhopp och 35.29 m. i diskuskastning, rekord som ännu bestå. Nestor Gustafssons resultat i tiokamp är även utmärkt. Denna tävling är säkert ännu i friskt minne bevarad av honom och hans svåraste medtävlare, Sven Yngström, genom de säregna förhållanden under vilka den gick av stapeln. Deltagarna, 5 till antalet, voro även funktionärer, och efter varje gren som avslutats slog de sig ned i gräset och räknade ut poängen. Striden var hård in i det sista. Stavhoppet beredde emellertid Yngström oöverstigliga svårigheter i ordets mest verkliga betydelse (poängskörden blev = 0), och så vann Nestor med 97 poängs försprång. För övrigt nådde Yngström på 400 m. ett gott resultat, 54,7 sek., som stod sig såsom klubbrekord ända till 1922, samt Vitalis Karlsson å 5,000 m. 16.15,4 min.

1917.

Vårt idrottsliv under år 1917 blev i hög grad inskränkt genom att vi voro så gott som husvilla. Inga klubbmästerskapstäv-

lingar kunde avhållas med undantag av terränglöpning, i vilken Gustaf Grüner utgick som segrare. Alla de bättre idrottsmännen togo dock i någon mån skadan igen genom att deltaga i allmänna tävlingar ganska flitigt, och de mest framgångsrika voro Henry Pettersson och Viktor Lundin.

1918.

Lika bedrövligt var det detta år. Flera försök gjordes visserligen att avhålla tävlingarna i Saltsjöbaden och på andra platser, men de dåliga tiderna m. m. lade alltför stora hinder i vägen.

1919.

100 meter	Henry Pettersson.....	12,0 sek.
200 meter	Verner Högberg	26,5 »
400 meter	Verner Högberg	57,9 »
1,500 meter	Verner Högberg	4.36,0 min.
Höjdhopp	Henry Pettersson.....	160 cm.
Längdhopp	Henry Pettersson.....	553 »
Trestegshopp	Verner Högberg	1,137 »
Kulstötning	Henry Pettersson.....	19.45 m.
Diskuskastning	John Karlsson	27.94 »
Spjutkastning	Henry Pettersson.....	46.44 »
Femkamp	Verner Högberg.....	2,405.790 p.
Tiokamp	Verner Högberg	—

Såsom synes delades mästerskapen synnerligen broderligt mellan Henry och Verner, vilka »överläto» ett enda mästerskap åt John Karlsson.

1920.

100 meter	Henry Pettersson.....	12,0 sek.
200 meter	Sven Yngström	24,9 »
400 meter	Albin Andersson	57,0 »
1,500 meter	Verner Högberg	4.47,8 min.
5,000 meter	Verner Högberg	17.53,9 »
10,000 meter	Valdemar Karlsson....	38.46,4 »
Längdhopp	Henry Pettersson.....	565 cm.
Höjdhopp	Henry Pettersson.....	140 »
Trestegshopp	Verner Högberg	1,148 »
Stavhopp	Nestor Gustafsson	280 »
Kulstötning	Henry Pettersson.....	10.75 m.
Spjutkastning	Henry Pettersson.....	42.00 »
Diskuskastning	Henry Pettersson.....	31.20 »
Femkamp	Sven Yngström	9 p.
Terränglöpning	Verner Högberg	—

Detta år dominerade Henry med 6 mästerskap, åtföljd av Verner med 4 och Yngström med 2 eller 2 1/2, om man vill medräkna de 5 grenar av tiokampen, vilka avgjordes sent på hösten i snöslask och kyla och efter vilka Yngström ledde ganska säkert. Tiokampen hann dock sedan aldrig avgöras.

1921.

100 meter	Gösta Johansson	11,2 sek.
400 meter	Verner Högberg	55,3 »
1,500 meter	Ragnar Aldén	4.40,0 min.
5,000 meter	Ragnar Aldén	17.05,4 »
10,000 meter	Valdemar Karlsson....	39.40,0 »
Längdhopp	Gösta Johansson	680 cm.
Höjdhopp	Seth Lindblad	170 »
Trestegshopp	Seth Lindblad	1,229 »
Stavhopp	Seth Lindblad	280 »

Kulstötning	Einar Johansson	10.65 m.
Spjutkastning	Einar Johansson	40.62 »
Diskuskastning	Henry Pettersson.....	34.60 »
Terränglöpning 6 km.	Gösta Eriksson	27.37,0 min.

Einar Johansson övergick sedermera till I. F. Kamraterna, Stockholm, som han ock tidigare tillhört. Utmärkta resultat uppnåddes som synes av Gösta Johansson på 100 meter, 11,2 sek., och i längdhopp, 680 cm., vilka fortfarande äro klubbrekord.

1922.

100 meter	Gösta Johansson	11,8 sek.
200 meter	Gösta Johansson	23,8 »
400 meter	Verner Högberg	53,9 »
800 meter	Ragnar Aldén	2.11,8 min.
1,500 meter	Martin Franzén	4.36,0 »
5,000 meter	Sven Dahlstedt	17.05,5 »
10,000 meter	Sven Dahlstedt	35.45,0 »
Längdhopp	Gösta Johansson.....	650 cm.
Höjdhopp	Torsten Krusell	150 »
Trestegshopp	Verner Högberg	1,236 »
Stavhopp	Ture Gustafsson	255 »
Kulstötning	Carl Nielsen	10.18 m.
Spjutkastning	Carl Nielsen	35.38 »
Diskuskastning	Henry Pettersson.....	32.73 »
Femkamp	Sven Yngström	2,456.245 p.
Tiokamp	Henry Pettersson	5,231.625 »
Terränglöpning 6 km.	Olof Lodén	24.32,5 min.
Orienteringslöp. till fots	Filip Larsson	2.11.47,0 tim.
Skidåkning 3 mil	Gösta Eriksson	2.45.44,0 »

Ej mindre än 13 medlemmar delade de 19 mästerskapen, vilket visar att konkurrensen blivit betydligt skarpare än förr. 3-dubbel mästare blev Gösta Johansson. Gösta Eriksson, vår utmärkte skidåkare och kamrat lämnade oss tyvärr denna sommar för att söka sig en bättre utkomst på andra sidan »pölen».

1923.

100 meter	Sven Yngström	11,7 sek.
200 meter	Sven Yngström	23,6 »
400 meter	Verner Högberg	55,5 »
800 meter	Ragnar Aldén	2.08,5 min.
1,500 meter	Ragnar Aldén	4.28,0 »
5,000 meter	Olof Lundin	16.34,0 »
10,000 meter	Ragnar Aldén	38.36,0 »
Längdhopp	Sven Yngström	645 cm.
Höjdhopp	Ragnar Aldén	160 »
Trestegshopp	Torsten Krusell	1,264 »
Stavhopp	E. Andersson	300 »
Kulstötning	Carl Nielsen	10.96 m.
Spjutkastning	Helge Skogh	42.70 »
Diskuskastning	Carl Nielsen	34.10 »
Femkamp	Verner Högberg	2,545.545 p.
Tiokamp	Henry Pettersson	5,348,00 »
Terränglöpning	Martin Franzén	30.24 min.
Orienteringslöpn. till fots	Otto Pettersson	—
Skidåkning 3 mil	Olof Lodén	2.43.13 tim.
Backåkning	Seth Hedlund	—

Aldén knep alltså 4 mästerskap närmast följd av Yngström med 3 stycken, och de två nämnda jämte Henry satte var sitt nytt klubbrekord i resp. 800, 200 och tiokamp.

DAGENS NYHETERS STADSLÖPNING,

som i år hölls för fjärde gången, går från Stadion över Norrmalm, Kungsholmen, Staden mellan broarna, Södermalm och åter över Östermalm till Stadion samt är indelad i sex sträckor i följande ordning: 2,400, 3,250, 2,200, 2,100, 4,800 och 2,100 m.

Förra året vågade vi oss för första gången på att taga upp konkurrensen med de övriga deltagande lagen, som den gången voro 49 till antalet. Vi fingo givetvis såsom »nybörjare» starta i klass III, där våra konkurrenter voro 20 stycken, och ställde upp med följande pojkar från början räknat: V. Högberg, Breisch, Hellberg, Dahlstedt, O. Lundin och Aldén. Precis 57 min. 46 sek. efter starten löpte Aldén i mål som 34:e man. Målet hade då 5.24,7 min. tidigare passerats av det segrande laget, I. F. Linnéa. I vår klass fingo vi emellertid 8:e platsen; segrare här var Matteus-Pojkarna med tiden 54.55 min. Linnéa hade bästa tiden, 52.21,3 min.

Vår placering första gången blev alltså ganska blygsam, men i år gick det så mycket bättre. Vi voro av Idrottsbladet tippade som 2:a lag i klass III efter I. F. K., Vaxholm, och den placeringen fingo vi också med den skillnaden dock, att I. F. K.,

Enskede, blev vår besegrare i stället för Vaxholm. Och ho vet huru det hade gått, om Aldén varit frisk, ty nu löpte han sin sträcka med stark feber i kroppen och blev omlöpt av fyra lag, som han »vid normala vätskor» alldeles säkert icke släppt förbi, och vi hålla för troligt att han även kunnat ta in de 7 sek. som Enskede var före vid sista växeln. Nu förlorade han i stället ytterligare 6 sekunder på Enskedes sista man och löpte i mål som 18:e med tiden 55.06 min. Tiden förbättrade pojkarna alltså sedan föregående år med ej mindre än 2 min., 40 sek.; förra året hade vi varit god 10:a med den tiden, vilket visar att konkurrensen ökats betydligt. I hela tävlingen deltog 50 lag och bästa tiden uppnåddes av Linnéa, 51.22,4 min. Våra pojkars tider och placeringar voro enligt D. N. följande: Dahlstedt 12:e, 7.27 min., Olle Lodén, 29:e, 10.30 min., Olle Hellberg 5:e 8.48 min., Franzén 11:e, 6.12 min., Olle Lundin 26:e, 15.46 min. och Aldén 34:e, 6.13 min.

Sannolikt bli vi nästa år uppflyttade i klass II, och då gäller det att bättra på tiden än mera, om vi skola bli bland de bästa. Och det tro vi inte är omöjligt.

SVENSKA DAGBLADETS STAFETTLÖPNING

hölls år 1913 för första gången. Redan från början blev avslutningen storartad, och under de tolv år, som tävlingen nu avhållits, ha i medeltal närmare 3,000 löpare deltagit. Jubileumsstafetten år 1922 uppvisar det högsta antalet deltagare hittills, nämligen 113 lag med 3,390 löpare, en imponerande siffra.

Den nu snart traditionella banan för äldre lag, som är 23,300 meter, går från Stadion över Danderyd, Djursholm och Stock-sund tillbaka till Stadion och är indelad i 30 distanser, varav 2 på 1500, 8 på 1000, 11 på 800, 6 på 400, 1 på 300 samt 2 på 200 meter. Juniorstafetten går på en bana om c:a 14,000 meter från Stadion och åter runt Brunnsviken och är likom den längre banan indelad i 30 sträckor.

Vi prövade vår lycka redan under vårt första egentliga arbetsår, 1915. Med någon vidare placering hade vi ej vågat räkna i betraktande av den korta tid vi haft på oss till förberedelser, och vi fingo också låta oss nöja med den ganska

blygsamma platssiffran 25 bland 38 lag i huvudtävlingen med tiden 1.14.56,2 tim. Segrare blev I. K. Göta med 1.05.04,2. Bland förstads-lagen — endast 5 st. — blevo vi fjärde. I. F. K. Waxholm vann med tiden 1.08.41 (8:de placering), följd av I. F. K., Djursholm (16:de) och Nacka (21:a). Saltsjöbaden blev 5:e lag med platssiffran 26, alltså närmast efter oss.

Påföljande år gick det sämre. Vi blevo endast 33:dje lag i huvudtävlingen på tiden 1.15.37,2 bland 44 lag. I klassen för lag från förstäderna fingo vi samma placering som föregående år, alltså 4:de. Före oss kommo Järva I. S. (22:a lag, 1.12.16), Saltsjöbaden (23:dje) och Nacka (31:a). I huvudtävlingen vann åter Göta med 1.04.43,6. Något pris till oss blev det alltså inte heller denna gång.

Vi vilade oss nu till 1918, då vi åter voro med och »harvade». Bland 39 lag i huvudtävlingen blevo vi — ja, det är just det vi inte kunnat få reda på, trots att vi snokat igenom alla på den tiden utkommande tidningars referat. Inte ens Svenska

Dagbl. har kunnat lämna någon upplysning. Så mycket veta vi emellertid, att vi ej placerade oss bland de 21 bästa lagen och att tiden inte underskred 1.13.04,9, ty just det resultatet hade 21:a laget. Vi veta också, att vi i tävlan med 7 lag från förstäderna placerade oss på 5:te plats. Järva segrade åter (10:e på 1.09.16,6), därefter följde I. F. K., Djursholm (20:de), I. F. K., Sundbyberg, och Råsunda I. S. Segrare i huvudtävlingen blev Göta på tiden 1.04.50,7.

Under de närmast följande tvenne åren, 1919 och 1920, lade de minimala träningsmöjligheterna oöverstigliga hinder i vägen för ett fortsatt deltagande i Dagbladsstafetten. På annat ställe ha vi närmare redogjort för de svårigheter vi då hade att bekämpa för att något så när hålla ihop det hela trots avsaknad av en skaplig idrottsplan, och för att vi överlevde denna »kristid» kunna vi vara tacksamma mot de medlemmar — såväl aktiva som passiva — vilka inte lednade utan hoppades och trodde på bättre tider. Dessa kommo också i och med att vi fingo en skaplig idrottsplan — det beror ju förstås på vad man jämför den med — och om vi skulle taga den matematiska kurvan till hjälp och låta denna representera det idrottsliga livet och prestationsförmågan under de gångna åren skulle vi få se, hurusom kurvan går ned i en oroväckande vågdal just vid »punkterna» 1918, 1919 och 1920 för att sedan stiga — hastigare — än den förut sjönk — upp mot »punkten» 1924.

På våren 1921 satte vi åter igång med träningen på skarpen och deltog i Dagbladsstafetten. Vår placering blev synnerligen blygsam, 37:e lag på tiden 1.13.38,9 bland 46 lag i huvudklassen; segrande lags, Göta, tid var 1.03.53,3. De fem främsta förstadslagen voro Järva (11 med tiden 1.09.07,4), I. F. K., Djursholm (17), Sundbybergs I. K. (24), Waxholm (32) och Nacka (33 med tiden 1.12.55,6). Pris fingo vi alltså »titta i kikarn» efter.

Året därpå, Stafettens jubileumsår, voro vi åter med och lyckades nu avancera mot toppen; vi blevo nämligen 28:de lag bland 61 startande, och tiden förbättrades med nära 3 minuter till 1.10.59,3. Göta segrade på 1.03.58,9. Nu lyckades vi också få ett pris bland förstadslagen, nämligen 4:e efter Järva (10:e lag på 1.08.12,9), Sundbybergs I. K. (19) och I. F. K., Djursholm (26). Nacka kom närmast efter oss på tiden 1.11.12.

Förra året förbättrade vi tiden ytterligare till 1.10.14,8 men förlorade trots detta på grund av den hårdare konkurrensen en placering. Vi blevo 29:e lag bland 56 startande; Göta segrade på rekordtiden 1.03.21,3. Återigen togo vi hem 4:e priset i förstadsgruppen, besegrade av I. F. K., Djursholm (16:e lag, 1.08.26,6), I. F. K., Enskede (27) och Råsunda I. S. (28). Enskede var endast c:a 14 och Råsunda 6 sek. före i mål. Nacka blev även nu efter oss (36). — För första gången deltog vi detta år med ett juniorlag, vilket placerade sig som 11:e bland 15 deltagare med tiden 42.28,2. Segrarnas, Matteus-Pojkarna, tid var 38.21,1.

Årets resultat äro väl ännu i färskt minne. Trots att säsongen började så sent men tack vare inomhusträningen i Ångturbin's matsal, vari våra löpare flitigt deltog, lyckades vi även nu förbättra vår tid och, vad än bättre var, vi närmade

oss topplagen än mera genom att avancera från 29:e till 19:e plats bland de 49 lagen med tiden 1.09.44. Härmed blev 3:e priset bland förstadslagen vårt, före oss kommo Järva som 14:e, 1.09.04,3, samt I. F. K., Djursholm på 15:e plats, 1.09.09,5. Skillnaden mellan de tre främsta lagen var alltså obetydlig, och våra pojkar kunna vara stolta över sin prestation, ty våra besegrare räknas dock bland de större klubbarna i allmän idrott. C:a 18 sek. efter oss kom Enskede (21) och som 5:e lag I. F. K., Sundbyberg. Göta segrade på 1.03.50,2. — Juniorena lyckades förbättra tiden från 1923 avsevärt, i det resultatet blev 40.43,4, men i striden med storklubbarnas goda lag blev placeringen ej bättre än 10:e bland de 13 lagen. Vi behöva dock icke misströsta, ty våra juniorer bliva bättre år från år, och nya duktiga grabbar komma i stället för dem som undan för undan växa upp i seniorklassen.

»Dagbladsstafetten» kan jämte Saltsjöbadstävlingarna sägas ha haft samma betydelse för våra allmän idrottsmän som Söderföreningarnas tävlingar för skidåkarna. Man kan dock diskutera lämpligheten av att låta löparna så tidigt på säsongen och i allmänhet ganska otränade löpa på hårda landsvägar. Att »Dagbladsstafetten» har sina nackdelar torde icke kunna bortförklaras, då det nästan alltid är regel, att kortdistanslöparne få springa längre sträckor än de äro vana vid. Så har det åtminstone varit hos oss under alla åren. Risken för justeringar genom vägnas dåliga och hårda beskaffenhet är dock för våra löpare som väl är mycket liten, då de sannernigen inte blivit bortklemade utan tvärtom under alla dessa år måst hålla tillgodo med landsvägarna. Att dessa nu blivit stenlagda förbättrar inte saken i annan mån än att de blivit en smula jämnare.

En sammanfattning av våra resultat i stafetten kan kanske vara av intresse. Så här ser den ut:

	Tid:	Förbättring	Placering	Antal delt.:	Plac. bland förstads-lag:	Antal delt. förstads-lag:
1915	1.14.56,2	—	25	38	4	5
1916	1.15.37,2	—	33	44	4	5
1918	omkr. 1.14 c:a 1.30,0	?	?	39	5	8
1921	1.13.38,9	c:a 30,0	37	46	6	6
1922	1.10.59,3	2,49,6	28	61	4	14
1923	1.10.14,8	44,5	29	56	4	11
1924	1.09.44	30,8	19	49	3	13

Vi se av ovanstående, att våra löpare förbättrat tiden år från år sedan 1916. Att placeringssiffran ej i motsvarande grad sjunkit har sin förklaring däri att konkurrensen ej alla åren varit densamma. I år t. ex., då träningsmöjligheterna varit sämre än vanligt på en hel del håll, lyckades vi förbättra placeringen med 10 platser med en sänkning av »endast» 30,8 sek. medan vi däremot förra året sjönko en placering medan tiden förbättrades med 44,5 sek.

Vi ha nu fått en god stomme av dagbladslöpare och tro inte att vi ännu uppnått maximum av prestationsförmåga. De följande åren få utvisa, om vår tro skall komma oss på skam eller icke.

HAMMARBYTÄVLINGARNA.

För att våra allmän idrottsmän skulle få ytterligare tillfällen att mäta sina krafter med andra föreningars beslöt styrelsen i början av år 1921 att underhandla med Hammarby Idrottsförening om årliga klubbmatcher i allmän idrott om ett pris, som välvilligt skänkts av Direktör Gust. Edquist i Ångturbin. Underhandlingarna ledde till önskat resultat, och så beslöts, att den första klubbmatchen skulle avhållas i medio av juni samma år.

I bestämmelserna stipulerades, att priset skall vara treårigt vandringspris och alltså såsom ständigt egendom tillfalla den av föreningarna, som först segrat i trenne matcher. Poängberäkningen bestämdes till 7 för segraren, 5 för 2:dra man till 1 poäng för 6:te man. Från vardera föreningen starta 3 man i varje gren samt ett stafettlag i vardera av de båda stafettloppen, som upptogs på programmet. Tävlingarna om vandringspriset gälla endast seniorer, men för juniorer hållas samtidigt tävlingar i trekamp, omfattande löpning 100 m., längdhopp och diskuskastning.

Den första matchen om vandringspriset avhölls den 18 och 19 juni 1921 på Hammarby idrottsplats och resulterade i en ganska överlägsen seger för oss med 149 poäng mot 117. Trekampen för juniorer vanns av Olof Leffler med 4 poäng följt av Sixten Johansson med 8.

Nästa gång gick det inte lika bra. Den 17 och 18 juni förlorade vi klubbmatchen med 116,5 poäng mot 146,5 för Hammarby. Nederlaget kom som en oväntad kalldusch. Visserligen voro våra idrottsmän icke lika bra tränade som året före, men vi hade dock icke väntat oss ett nederlag. Hammarbypojkarna hade emellertid tydligen tränat riktigt ordentligt och fingor också lön för mödan. Även juniorerna voro sämre än vanligt och lyckades icke i någon gren komma bland de tre främsta. Några poängpris blev det givetvis icke. Henry Pettersson blev emellertid bäste allroundman bland seniorerna med 28 poäng.

Vi väntade oss därför ännu större konkurrens påföljande år och satte därför på våren 1923 igång med en energisk träning för att söka återerövra vandringspriset. Våra ansträngningar kröntes också med framgång, i det vi den 16 och 17 juni vunno den tredje matchen med 161 poäng mot 102. I trekampen för

juniorer hemförde Ivar Tjulander 3:dje poängpris med 12 poäng.

Den fjärde matchen i år skulle alltså kunna bli avgörande för vandringsprisets öde. Det blev emellertid tyvärr icke någon stor del av sina allmän idrottsmän, vilka dels övergingo till match utav. Hammarby förlorade på hösten förra året en andra förening och dels bildade en ny förening, Söderpoj-karna, och då »kvarlevorna» inte ansågo sig kunna bjuda oss någon konkurrens om priset, överlämnade de detta till oss utan strid. Härigenom hava vi alltså erövat vandringspriset såsom ständigt egendom. En trevlig jubileumsgåva! Tråkigt var det emellertid, att vi icke blevo i tillfälle att på kolstybben möta Hammarbypojkarna till slutlig tävlan om priset.

Då det kanske kan vara av intresse att få en liten inblick i de individuella resultaten, återge vi här nedan de bästa resultat, som uppnåtts av våra pojkar under den tid priset vandrat:

		Resultat	År	Plac.
100 meter	Gösta Johansson	11,4	1921	1
400 meter	Verner Högberg	55,7	1922	2
1,500 meter	Ragnar Aldén	4.30,6	1922	2
5,000 meter	Sven Dahlstedt	17.04,0	1923	1
Stafett 4×100 m.	S. Yngström, A. Andersson, Henry Pettersson, G. Johansson	49,3	1922	2
Stafett 1,600 m.	R. Aldén 800, V. Högberg 400, E. Johansson 200, S. Yngström 200	3.57,3	1923	1
Höjdhopp	Seth Lindblad	165	1921	1
		165	1922	2
Stavhopp	Henry Pettersson	3,00	1921	1
Tresteghopp	Seth Lindblad	12,52	1922	1
Längdhopp	Gösta Johansson	6,10	1923	1
Kulstötning	Henry Pettersson	11,09	1921	1
Spjutkastning	Henry Pettersson	47,71	1921	1
Diskuskastning	Rudolf Andersson	35,20	1923	1
<i>Juniorer:</i>				
100 meter	Sixten Johansson	12,5	1921	1
Längdhopp	Olof Leffler	5,60	1921	1
Diskuskastning	Olof Leffler	27,70	1921	1

SALTSJÖBADSTÄVLINGARNA,

dessa traditionella tävlingar i allmän idrott, öppna för idrottsföreningar inom Gustafsberg, Nacka och Saltsjöbaden, hade hållits i många herrans år, innan vi togo upp tävlan med de föreningar, som tidigare deltagit, nämligen Gustafsbergs I. F., Nacka S. K. och Saltsjöbadens I. F. Men alltsedan 1918, då vi deltog för första gången, hava dessa tävlingar för oss blivit alltmera betydelsefulla, och i närvarande stund intaga de måhända den förnämsta platsen bland årets allmän idrotts-händelser.

Som vi väl veta, ha till dato Nacka och Järsla vardera två samt Saltsjöbaden en inteckning i det av Grosshandlare David Rapp år 1919 uppsatta vandringspriset, »Saltsjöbadsbrickan», vilket såsom ständigt egendom tillfaller den förening, som först får tre inteckningar. De kommande tävlingarna i höst skola därför bliva avgörande för prisets öde, såvida icke Gustafsberg eller Saltsjöbaden komma att dra både Nacka och oss vid näsan.

I 1918 års tävlingar deltog vi med 18 pojkar, vilka tillsammans hemförde tre 1:sta, fyra 2:a, tre 3:dje, ett 4:e och två 5:te pris. Segrare blevo Viktor Lundin å 5,000 m., 16.56.2 min., och Nestor Gustafsson i trestegs- och längdhopp, 12.78 resp. 3.00 m.

Påföljande år började konkurrensen om »Saltsjöbadsbrickan» med våra juniorer såsom deltagare. Poäng räknas för de 5 första i varje gren med 5 poäng för segraren till 1 poäng för 5:te man. Resultatet blev:

1. Saltsjöbaden	70 poäng.
2. Nacka	56 »
3. Järsla	41 »

Vi blevo alltså sist men tappade inte sugen för det. Våra pojkar hemförde två segrar, fem 2:a, fyra 3:dje, två 4:de och fyra 5:te pris; segrare blev även nu Viktor Lundin å 5,000 m., 16.47.0 min., som därmed tog poängpriset i långa lopp, och vidare Gösta Johansson å 100 m. med tiden 11,3 sek. Poängpriset i hopp tog Henry Pettersson hem.

Följande år, 1920, gick det bättre och resultatet blev:

1. Nacka	96 poäng.
2. Järsla	83 »
3. Saltsjöbaden	46 »

Fyra segrar, fyra 2:dra, två 3:dje, fem 4:de och fem 5:te pris tillföll våra seniorer samt en seger, två 2:dra, två 3:dje och två 4:de pris juniorerna. Segrare blevo Gösta Johansson, 100 m. 11,7 sek., Einar Johansson, kulstötning 10.39 m., Henry Pettersson, spjutkastning 43.85 och diskuskastning 33.36 m., samt Nils Borell (junior), längdhopp 5.64 m. Henry Pettersson blev bäste allround med 23 poäng och tog även poängpriset i kast med 14 poäng av 15 möjliga.

Året därpå, 1921, voro vi på toppen.

1. Järsla	109 poäng.
2. Nacka	70 »
3. Saltsjöbaden	34 »
4. Gustafsberg	12 »

Seniorerna »roffade åt sig» sju segrar, fem 2:dra, ett 3:dje, sex 4:de och sex 5:te pris, och juniorerna med Olof Leffler i spetsen hemförde alla poängprisen med undantag av det 4:de

samt vidare två individuella segrar, tre 2:dra, två 3:dje, två 4:de och ett 5:te pris. Segrare voro följande: Gösta Johansson 100 m. 11,5 sek. (i försöksheatet 11,3), Henry Pettersson spjut, kula, tresteg och höjdhopp resp. 47.62, 10.88, 12.77 och 1.65 m. (Lindblad blev 2:a på samma höjd), Lindblad längdhopp 6.19 m. (Gösta Johansson blev 2:a med samma resultat), Harry Neumüller stavhopp 3.13 m. samt Olof Leffler (jun.) 100 m. 12,1 sek. och längdhopp 5.56 m. Henry Pettersson blev även nu bästa allround med 22 poäng och tog också hem poängpriset i kast. Lindblad hemförde poängpriset i hopp. Våra juniorer gjorde en storartad insats genom att åstadkomma ej mindre än 33 poäng.

Vi hade alltså nu lyckats för första gången komma högst upp på poängstegen. Jag mäktar icke beskriva den glädje, som fyllde oss, då vi började få klart för oss, att vi kunde segra, och sedan — när vi hade sekrat! Våra förhoppningar hade infriats och vårt arbete alltså krönt med framgång, och att vi kände oss stolta över vår seger kan väl ingen förtänka oss.

Men vi påmindes om vår dödlighet redan året därpå, då vi fingo se oss slagna av Nacka. Resultatet blev följande:

1. Nacka	91 poäng.
2. Järsla	82,5 »
3. Saltsjöbaden	27,5 »
4. Gustafsberg	24 »

Prisskörden blev tre segrar, fem 2:dra, fem 3:dje, tre 4:de och tre 5:te pris för seniorerna samt två segrar, ett 2:dra och ett 3:dje pris för juniorerna. Segrarna voro Sven Yngström 100 m. 11,7 sek. (i försöksheatet 11,3), Henry Pettersson diskus 34.59 m., stafettlaget å 1,600 m. 4.01,8 min. samt Erik Söderström (jun.) 100 m. 12,3 sek. och längdhopp 5.43 m. Söderström tog även första poängpriset samt Henry poängpriset i kast.

Vi voro sorgsna till mods lite var efter nederlaget, som möjligen kunde ha vänts till seger, om ej Gösta Johansson råkat skada sig i försöksheatet på 100 m. på lördagen och därigenom blivit urståndsatt att delta. Han ställde visserligen upp i finalen men kunde endast linka i mål som siste man. Men vi hängde inte läpp för det utan lovade oss själva att nästa år försöka göra om segern av 1921.

Och se, det lyckades! Poängställningen blev:

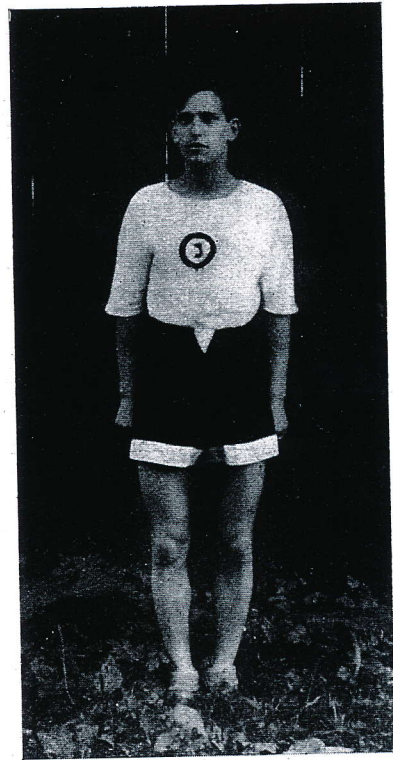
1. Järsla	96 poäng.
2. Nacka	67 »
3. Saltsjöbaden	41 »
4. Gustafsberg	21 »

Segerskörden blev den största hittills, i det vi togo ej mindre än 9 av 15 möjliga, och dessutom hemfördes av seniorerna fem 2:dra, sex 3:dje, fem 4:de och tre 5:te pris. Segrarna voro följande: Olof Leffler 100 m. 11,7 sek., Ragnar Aldén 400 m. 55,5 sek. och 1,500 m. 4.21,5 min., Olof Lundin 5,000 m. 17.03,5 min., Henry Pettersson höjdhopp 160 cm. (omhopp 165), Einar Johansson längdhopp 6.09 m., Torsten Krusell trestegshopp 12.62 m., Conny Billqvist (jun.) 100 m. 12,2 sek., samt stafettlaget å 1,600 m. 4.00,4 min. Bäste allround blev Aldén med 12 poäng.

NÅGRA AV

Henry Pettersson
Fotot taget 1921.

Albin Andersson
Fotot taget 1915.

Sven Yngström
Fotot taget 1917.

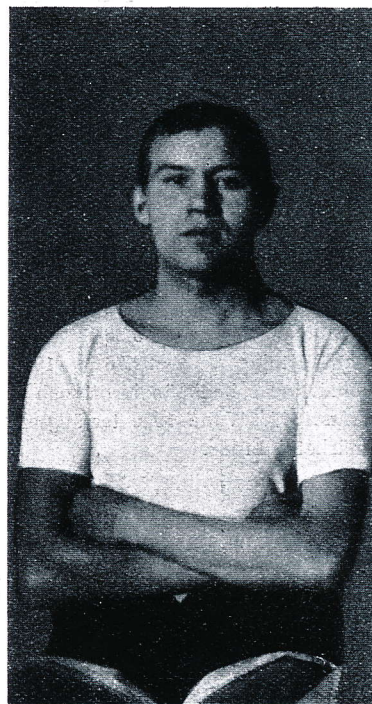

Gösta Johansson
Fotot taget 1922.

DE ÄLSTA

Verner Högberg
Fotot taget 1923.

Ernst Eriksson
Fotot taget 1921.

Viktor Lundin
Fotot taget 1914.

Nestor Gustafsson
Fotot taget 1921 i Tyskland.

NÅGRA AV DE ÄLSTA.

ALBIN ANDERSSON.

Bästa resultat i allmän idrott:

100 meter	11,8	1921
200 meter	25,0	1920
400 meter	55,8	1916
800 meter	2.18,8	1922
Trestegshopp	11.44	1920
Längdhopp	5.28	1920
Diskus kastning	22.76	1923

Deltagit i klubb tävlingar i allmän idrott och terränglöpning under flera år från 1914. Vann 1920 terrängserien i klass II. Innehar idrottsmärket i brons.

ERNST ERIKSSON.

Har varit ordinarie spelare i A-laget i fotboll under alla åren från och med 1914 och därunder bl. a. spelat i Stockholmsserien åren 1916—1923 i klasserna IV, II, I, V, och IV (i kronologisk ordning). Kapten i laget 1920—22. Har mestadels spelat halvback.

Ordinarie spelare i A-laget i bandy vintrarna 1914—15 och 1923—24. Deltagit i Söderföreningarnas skidtävlingar och klubb tävlingar åren 1914—24. Erövrade skidlöparmärket i brons i vintras. Tid 3.10.29.

Aktiv medlem av boxningssektionen 1921 och 1922.

Deltagit i terränglöpningar inom föreningen 1914—18.

NESTOR GUSTAFSSON.

Bästa resultat i allmän idrott:

100 yards	11,0	
100 meter	12,1	
400 meter	56,1	1916
1,500 meter	4.51,0	1916
Stavhopp	3.00	
Längdhopp	6.20	
Höjdhopp	1.65	1922
Trestegshopp	13.10	1921
Tiokamp	5,242.208 p.	1916

Representerat föreningen i allmänna tävlingar under flera år (se närmare redogörelsen för allmän idrott). Innehar idrottsmärket i brons. Deltagit i klubb tävlingar och allmänna tävlingar i terränglöpning (bl. a. Sleipners).

Har varit ordinarie spelare i A-laget i fotboll åren 1916—18 och därunder spelat bl. a. i Stockholmsserien klasserna IV, II och I.

Har deltagit i klubb tävlingar och Söderföreningarna i skidor under flera år. Erövrade skidlöparmärket i vintras. Tid 3.08.55.

Innehar klubbrekordet i trestegshopp, 13.10 meter. Har dock på träning på vår bana hoppat 13.60 meter.

VERNER HÖGBERG.

Bästa resultat i allmän idrott:

100 meter	12,1	1919
200 meter	24,6	1924
400 meter	53,9	1922
800 meter	2.07,5	1924
1,500 meter	4.33	1917
5,000 meter	16.57	1919
Höjdhopp	1.50	1923
Längdhopp	6.32	1924
Stavhopp	3.00	1923
Trestegshopp	12.85	1922
Spjutkastning	41.30	1924
Kulstötning	9.05	1923
Diskus kastning	25.57	1924
Femkamp	2,591.550 p.	1924
Tiokamp	4,977.905 p.	1924

Ordinarie målvakt i A-laget i fotboll åren 1921 och 1922 i Stockholmsserien, klasserna V och IV. Dessutom spelat i B-laget flera gånger alltsedan år 1914.

Deltagit i klubb tävlingar i terränglöpning alla år och representerat föreningen i allmänna tävlingar i terräng, såsom Switjods 1915, Sleipners klasserna II och III, Sundbybergs klass III, I. F. Sport, Eskilstuna, 1917 och 1918. Representerat föreningen i tävlingar i allmän idrott. Innehar idrottsmärket i brons (1922).

Innehar klubbrekordet å 400 meter, 53,9 sek.

GÖSTA JOHANSSON.

Bästa resultat i allmän idrott:

100 meter	11,2	1920
200 meter	23,8	1922
Längdhopp	6.80	1920

Representerat föreningen i ett flertal tävlingar i allmän idrott (se närmare redogörelsen för allmän idrott).

Innehar klubbrekorden i 100 meter, 11,2 sek., och längdhopp, 6.80 meter.

VIKTOR LUNDIN.

Bästa resultat i allmän idrott:

1,500 meter	4.26,8	1916
3,000 meter	9.38,2	1917
5,000 meter	16.15,6	1916
10,000 meter	34.18,4	1915

Representerat föreningen i ett stort antal tävlingar i terränglöpning, allmän idrott och skidåkning under åren 1914—17 och därvid erövrat många pris (se närmare redogörelserna för allmän idrott och skididrott).

Spelade fotboll i B-laget 1914.

Bästa tid i skidåkning 3 mil: 2.26 (1917).

Innehar klubbrekorden å 3,000 och 10,000 meter med ovan nämnda resultat.

SKURULOPPET.

I augusti 1915 framfördes av dåvarande ordföranden, Anders Bohman, tanken på att inbjuda en del mindre föreningar i Stockholm med omnejd till ett landsvägslopp från Järsla till Skurubron och åter (ca 11 km.), och redan samma höst hölls den första tävlingen om ett av styrelsen uppsatt två-årigt vandringspris för individuell tävlan. Ett 15-tal mindre föreningar inbjödos, 14 löpare startade och som segrare inkom Vitalis Karlsson, Tranebergs I. F., på tiden 37.47,1 min. Vår bästa var Gustaf Grüner, som blev 6:te man.

Nästa år hemfördes vandringspriset av vår egen Viktor Lundin liksom ock 1917, varför han således erövrade priset som ständig egendom. Detta senare år startade endast 8 löpare, varibland vår Olof Olsson blev 3:dje man.

År 1918 inställdes tävlingen för att återuppsätta året därpå, då ingenjören R. Ekroth, då boende vid Järsla, skänkte en pokal, vilken uppsattes som tre-årigt individuellt vandringspris. Endast 7 man startade, och Viktor Lundin segrade överlägset med tiden 38.15,1 min., som ännu är klubbrekord, och fick därmed den första in-teckningen i det nya priset. V. Högberg blev trea med tiden 39.57,4 min.

1920 års tävlan samlade ett större antal deltagare, och »Skuruloppet» började nu bliva mera uppmärksammat. 14 man startade, och som segrare inkom W. Pettersson, Södermalms I. K., på tiden 36.59,4 min. Viktor Lundin utgick, och vår bästa — nionde — blev Gunnar Svensson.

Påföljande år startade icke mindre än 30 löpare från 9 föreningar, och även nu segrade W. Pettersson, förbättrande »rekord»-tiden till 36.30,5 min. Sö. I. K. vann även 1:sta lagpris. Vår bästa man blev Gösta Eriksson på 12:e plats.

»Skuruloppet» hade nu blivit populärt, och år 1922 ställde 38 man upp från 10 föreningar. Vandringspriset bytte denna gång ägare, i det att W. Pettersson fick se sig besegrad av G. Johansson från I. F. K., Sundbyberg. Tiden blev 36.50,0 min. 1:sta lagpris hemfördes dock överlägset av Sö. I. K. med 28 poäng. Vår bästa, junioren Carl Lodén, kom icke högre upp än på 15:e plats.

Fjolårets tävlan såg åter en ny man som segrare, nämligen E. Lundström, I. F. Allround, som därjämte nådde den hittills bästa tiden, 36.01,3 min. W. Pettersson deltog men kunde ej konkurrera om priset utan blev endast 5:e man. Föregående års segrare startade icke. Våra egna kunde nu ännu mindre än förut göra sig gällande, och bäst blev junioren Einar Pettersson (18:e man). Inom parentes sagt, bemärk den jämna stigningen (eller kanske vi skola säga sänkningen) av vår bästa placeringssiffra från 1920: 9:e, 12:e, 15:e och 18:e. Avis till herrar långdistanslöpare: Låt denna sifferserie sluta med siffran 18 och i stället fortsätta i rakt motsatt riktning samt gärna i något raskare takt!

IDROTTENS RISKER

ELLER

MEDALJENS FRÅNSIDA.

Att det kan ha sina sidor att vara idrottsman och få sin bild i »Allt för Alla» har en av våra pojkar fått erfara. Han fick nämligen för någon tid sedan ett brev av följande lydelse från en smålandsflicka:

»Bäste . . .

Det är skåttår i år och därför tängte jag att passa på tillfället innan året är slut. Sedan dröjer det så länge innan det blir skåttår igen. Jag har sett Er intagande bild i nr 22 av Allt för Alla så jag tängte skriva några rader till Er. Jag är blott en liten fattig, ful och dum smålandsängel. Har röit hår, gröna ögon och sned mun. Och är så kobent så jag slår

gnistor med knäna och plattfotad, så jag kan snurra runt på hålfoten och mager är jag så att det fattas 10 kg. i att jag väger något. Det är bra på sätt och vis att ha sällskap med mig, för då lyser mitt hår och gnistorerna som jag slår med knäna. Nu vet Ni hur jag ser ut. Vill Ni nu brevväxla med mig så skall Ni här få veta min adress? Ni skall sedan få se ett foto av min »intagande» person. Jag slutar nu min »kråkspark» för den här gången. Hoppas att det *ej* är både första och sista gången.

Östan väder och västan blåsa,
jag väntar brev med nästa post.»

TRETTON GODA RÅD.

Då du löper 100 meter, bör du puta ut med magen, böja dig bakåt så mycket som möjligt samt titta rakt upp i himlen. Om du gör så särskilt i finishen, garanterar jag dig en finfin tid — endast c:a 10 sek. över världsrekordet.

Startställningen för 100 meter är denna: den främre gropen gräves alldeles intill startgränsen, den bakre så långt från den främre, att motsvarande ben blir helt och hållet sträckt, då du står i färdigställning. Om du nu också håller händerna inåtriktade och placerade vid startgränsen (jag är icke fullt säker på att det sistnämnda är riktigt) just då skottet smäller, så får du nöjet se hälarne på alla dina medtävlare under loppet. Väl bekomme!

Är du 100-meterslöpare och vill börja springa 400 meter, så behöver du icke träna ett dugg på denna distans och absolut icke på längre sträckor. Du springer helt enkelt först 100 meter i vanlig sprinterfart (c:a 11,5 sek.), sedan löper du enkelt och flärdfritt återigen 100 meter i samma fart och sen går du framför allt smärtfritt den återstående lilla biten. Det är så enkelt så! Jag gratulerar dig på förhand till det nya världsrekordet!

God 10,000-meterslöpare kan du bli utan ringaste träning. Ställ upp och försök får du själv se! Om du »lägger av», när du sprungit c:a 10,000 cm., så skyll icke på mig, jag tror ändå bara, att du »maskat».

Vid längdhopp är det alldeles onödigt att mäta in ansatsen. Kommer du ej rätt på plankan första gången, så försök istället vid nästa hopp o. s. v., tills du blir upplyst om att du icke har flera försök kvar att göra.

Under de c:a fem sista stegen av ansatsen vid längdhopp gör du en finish liknande den som vid löpning 100 m. (se föregående) och kommer vidare ihåg, att du på inga villkor får sätta hela upphoppssfoten på plankan utan endast låspetsarna. Försök, och du kommer att häpna över att du — inte kom längre, fastän du sprang med snälltågsfart och till på köpet lät denna kulminera just vid plankan.

Hur stavhopp skall utföras vill jag ej yppa, ty jag tänker behålla mina fenomenala knep för mig själv. Redan för 10 år sedan hoppade jag 180 cm., och med den hastighet varmed jag utvecklade mina anlag sedan dess, hyser jag gott hopp om att kunna slå världsrekordet om c:a 1,000 år. Om du vill vänta till dess så må det vara hänt.

Ett bra sätt att komma långt i trestegshopp är att hoppa med så stor hastighet, att ingen ser att du tar fyra steg. Men då ärlighet ändå varar längst, kanske det icke är någon idé att använda det där fjärde steget. Försök i stället att göra det första steget så långt som möjligt; om du sedan »knäar» i nedslaget och inte kan utföra de två andra stegen så beror det på att du är knäsvag, och jag fritar mig från allt ansvar.

Är du nybörjare i höjdhopp, så lägg ribban på c:a 75 cm. Klarar du inte den höjden, så är det ingen idé att du fortsätter. Övergå i stället till stavhopp, kanske kan du en gång i tiden bli lika fenomenal som jag (se föregående). Klarar du däremot höjden så fortsatt, men träna för all del aldrig in den kaliforniska stilen — ty då skulle det kunna hända att du sätter nytt världsrekord — utan använd den stil du fick (eller får) lära dig i gymnastiken i skolan. Den stilen är prima!

Då du kastar diskus, skall du utföra svängningen i ringen med en fart av c:a 100 km. i timmen. Om du vidare vid själva utkastet står på marken med endast ett ben så får du en förskräcklig fart på — dig själv, och du flyger ur ringen flera, flera meter. Diskusen?!?

Utkastet i kula göres med iakttagande av följande utgångsställning av armen (obs! den arm, varmed du håller kulan!): Armbågen tryckes lätt intill sidan och underarmen föres rakt åt sidan i c:a 45° vinkel mot överarmen. Detta läge bibehålles givetvis i själva utkastet, annars garanterar jag icke att du får — jumbopriset.

Vad övriga detaljer vid kulstötning beträffar, så är det för vidlyftigt att ingå härpå. Så mycket vill jag emellertid säga, att all uppmjukningsgymnastik av bål, armar och ben är av ondo! Undvik framför allt att hoppa höjdhopp!

Vid spjutkastning fattar du spjutet i nypan — absolut icke med hela handen — och gör utkastet just i det ögonblick då du genom att ha gjort ett litet extra spänstigt hopp framför ansatsgränsen befinner dig fritt svävande i luften. Tänk dig själv vilken fart du får på spjutet! Så gör jag, och därför kastar jag också hela 53 meter. (Va? — Sammanlagt, sa' du?! Ja, tacka för de, hade du möjligen trott någe annat!?)

Den »goda» råd lyder är vis!

Y—m.

DE TIO ÅRENS SKIDIDROTT.

Av de olika idrotter, vilka övas i vårt land, kan väl ingen mäta sig med skidsporten ifråga om popularitet. Den utövas också av män och kvinnor utav alla åldrar, och ingen annan idrottsgren torde kunna räkna sina utövare i sådana skaror som just denna.

Det kan gott påstås, att skidorna äro ett mycket viktigt fortskaffningsmedel i de stora delar av vårt land, vilka sakna eller ha dåliga kommunikationer, och såväl i dessa speciella »skidtrakter» som ock i alla delar av vårt land, där snön blir ligande under längre eller kortare tid på vintern, skall väl vår kära skididrott alltid finna entusiastiska utövare.

Oaktat Stockholmstrakten icke är så väl lottad beträffande goda, snörika vintrar som de nordligare delarna av landet, gives också här många tillfällen till skidåkning, endast de utnyttjas, och det var helt naturligt, att Järsla idrottsförening, då den för 10 år sedan kom till världen, upptog denna idrottsgren på sitt program. På denna tid var det minsann icke så många ungdomar och framför allt icke äldre personer, som hade fått ögonen öppna för skidsportens välgörande inverkan på kroppen och densammans möjligheter att göra vinterdagarna nöjsamma, och skididrotten hade därför inom vår förening en ganska blygsam början, som hjärt sticker av mot den utveckling såväl kvalitativt som kvantitativt, till vilken den nu hunnit. Det bör emellertid här anmärkas, att vi icke i detta hänseende voro sämre lottade än flertalet andra idrottsföreningar på våra breddgrader, och vi kunna därför glädja oss åt att vara bland dem, som från en ringa början genom ändamålsenligt och ihärdigt arbete fört skidsporten framåt.

Innan vi i fortsättningen försöka lämna en redogörelse för vad som timat inom Järsla Idrottsförening beträffande skididrott, vilja vi emellertid i få ord beröra de förhållanden och personer, vilka så att säga förberedde och inledde de tio årens skidsport. Före »vår tid» bodde i Järsla den mycket framstående skidåkaren Axel Bomgren och i Storängens brödratrion von der Burg, vilka alla med framgång deltog i framför allt backtävlingar. Deras framgångar sporrade flera yngre Järslapojkar att ta på sig »luggarna» för att försöka bli lika fina, och vi minnas, att de därvid fingo mycken och god hjälp och goda råd av bl. a. Victor Vesterlund, Raoul Nyzelius och Elis Johnson. De två förstnämnda äro ju infödda norrlänningar, och vi yngre grabbar hade i dem de bästa läromästare i skidans rätta vård, och en så viktig sak som skidvallning var ju före deras framträdande ett okänt begrepp för oss. Elis Johnson var vid denna tid en ivrig såväl back- som längdåkare och hade redan varit med i flera tävlingar. Raoul Nyzelius förtjänst är det, att vi redan tidigt började idka backåkning under mera ordnade förhållanden, ty han iordningsställde bl. a. en liten backe i skogen vid Järsla, som givetvis fick bära namnet »Raoulsbacken», och där åktes med liv och lust så länge man såg på eftermiddagarna. Den s. k. »Stupbacken» var redan då flitigt i bruk, och bland de ivrigaste åkarna där märktes, för-

utom de förut nämnda, Ernst Eriksson, Erik Karlsson, Ivar Karlsson, Elis Närlund och bröderna Hedlund. Nysätrabacken och framför allt Storängsbacken ansågo vi då vara alldeles för stora för att vi skulle våga oss på att åka utför dem, och dessa hade därför besök endast då och då av de mera försigkomna. Storängsbacken skapades av bröderna von der Burg och var en tid på världen ansedd som en av Sveriges bästa backar, fullt naturlig som den är, men den övergavs sedermera, då de nämnda bröderna slutade att åka. På de sista åren ha emellertid vi själva tagit hand om backen, och trots en del brister, som vidlåda densamma — särskilt är den på senare år anlagda vägen utefter sjökanten synnerligen hindrande — finnas dock möjligheter att utnyttja backen.

Ja, sådana voro ungefär preludierna till Järsla Idrottsförenings skididrott. Då vintern 1914—15 gjorde sitt intåg, började vi träna »för fulla muggar», och styrelsen skötte om, att vi fingo deltaga i några tävlingar. Det lustiga inträffade nu, att våra bästa skidåkare deltog på allmänna tävlingar innan en enda klubbtävling hållits. Vi minnas dunkelt, att V. Vesterlund, Elis Johnson och Karl Lundgren deltog i en tävlan, som anordnades av någon förening i terrängen norr om Stockholm, men några framstående placeringar blev det inte. Senare på säsongen anordnade I. F. Olympia en tävlan norr om Stockholm med start på Östermalms Idrottsplats. Några priser blev det inte heller denna gång, men det var kanske mindre underligt, när vi fingo veta, att flera pristagare hade tagit av sig skidorna ibland under loppet och sprungit i stället, då föret var dåligt. Olympia anordnade därför något senare ännu en tävlan, och nu hade vi tagit Viktor Lundin med oss, ty han var fin på att springa, och då skulle han väl kunna åka skidor något så när också. Det gick emellertid inte alls bra, men hade dock det goda med sig, att Vicke började träna — han hade inte alls åkt skidor förut — och sedan snart blev en av våra bästa skidåkare.

Vår första klubbtävlan hölls den 14/2 1915 på 4 km. terräng, och här segrade Elis Johnson med Vesterlund närmast. Samma dag hölls även den första juniortävlingen — ynglingar under 16 år — på 3 km. landsväg, som vanns av Gunnar Yngström med Axel Hedberg i hämlarna. Senare på säsongen tävlades för första men ej sista gången på landsvägsträckan Järsla—Neglinge—Järsla, och i denna tävlan segrade Viktor Lundin på 1.56.35. Raoul Nyzelius åkte utom tävlan på 1.49.50.

Under säsongen 1915—16 gjorde våra skidåkare stora framsteg, och det blev också flera, som började åka skidor. I allmänhet tävlades ännu på kortare sträckor — omkring 1 mil — och den förnämsta klubbtävlingen var »Neglinge-loppet», där Viktor Lundin åter segrade, nu på 20 minuter bättre tid än året förut, eller 1.36.30. I allmänna tävlingar deltog denna säsong ingen av våra åkare.

De av våra bästa uppnådda tiderna ingåvo oss, vid jämförelse med vad som presterades av andra föreningars skidåkare, hopp om placeringar — om ock blygsamma till en början — i de tävlingar, vilka redan hållits sedan några år tillbaka av skididrottstidkande föreningar på Söder med närmaste omgivningar, de s. k. »Söderföreningarnas» tävlingar. Vi anmälde oss därför till deltagande i dessa vintern 1916—17, och för vår sjätte placering i poäng — som räknades för de 30 bästa i varje tävlan — ha vi nästan uteslutande att tacka Viktor Lundin, Haakon Ringi och Thure Gustafsson. Vicke blev i den första tävlingen, »Duvnäsloppet», ca. 15 km., fjärde man på 1.07.4,5 och på 30 km. femte på 2.32.9,9. Segrarens tid var här 2.18.10. Vicke kom därmed individuellt på 9:de plats bland seniorerna med 69 poäng. Ringi segrade i två juniortävlingar å resp. 6 och 10 km. med Thure Gustafsson som tredje på den längre sträckan. Ringi vann därmed det individuella poängpriset med 60 poäng, och Gustafsson blev 7:de med 43. Av de 201 poäng, som vi fingo, inhöstades de återstående i orientering 3 mil, där dock ingen av våra pojkar placerade sig bland de 10 bästa. Hammarby vann hela tävlingen med 1,980,5 poäng, och före oss voro vidare Södermalm, Hellas, Nacka och ännu en förening.

Under den därpå följande säsongen, alltså 1917—18, dikterades vårt idrottsliv vad beträffar skidåkning nästan uteslutande av »Söderföreningarnas», vilka särskilt under de senaste åren fått en utomordentlig betydelse för oss, och vi torde kunna fastslå, att dessa tävlingar varit en mycket bidragande orsak till det uppsving såväl kvalitativt som kvantitativt, som vi nu kunna glädja oss åt. — Detta år deltog jämte oss 11 föreningar i dessa tävlingar, om vilkas utgång i poäng räknat vi emellertid tyvärr ej kunna lämna någon uppgift. Vederbörande sekreterare i »Söderföreningarna» har nämligen lyckats på ett eller annat sätt förlägga alla protokoll och tabeller, och den ärade läsaren måste därför finna sig i att icke få en fullständig bild av vårt deltagande i dessa tävlingar hittills. Emellertid, tävlingarna började efter vanligheten med ett landsvägslopp från Hammarby idrottsplats till Duvnäs station och åter, ca. 16 km., och här placerade sig Viktor Lundin som trea på 1.15.31,8 och R. Nyzelius som åttonde 1 1/2 minut efter. Segrare var Malmqvist, Hellas, 1.14.24. Nästa tävlan var 9 km. för juniorer (distanen Hammarby—Nacka och åter), där Ringi blev tvåa på 31.31,4 efter Törnqvist, Hellas, 30,42. Därefter följde som åttonde Thure Gustafsson, tolfte H. Sjöberg och femtonde Tinglöv. I nästa juniortävlan i terräng 10 km. blev Ringi femte man på 58.6,4; Nyholm, Saltsjöbaden, segrade på 56.11,4. I den därpå följande seniortävlingen å 30 km. placerade sig ingen av våra pojkar bland de 8 bästa, och i den orienteringstävlan, som avslutade säsongen, hade vi ingen bland de 10 bästa. Ställningen detta år torde ha varit den, att vi blevo sjätte förening efter Hammarby, Södermalm, Hellas, Linnéa och Saltsjöbaden. — Haakon Ringi, som var i utmärkt form denna vinter, deltog dessutom i en tävlan för juniorer å 15 km. i Saltsjöbaden den 27/2 i samband med D. M. och segrade på tiden 1.45.14, och vidare i 15 km. för juniorer vid I. K. Framåts tävlingar på Lidingön, där han blev tvåa på 1.29.58. Segrarens tid var 1.25.9.

Säsongen 1918—19 var fattig på skidtävlingar, såväl klubb- som allmänna, beroende på den dåliga vintern. Vi deltog icke i »Söderföreningarna», vilka f. ö. hade stora svårigheter

att genomföra programmet, då tävlingarna måste uppskjutas gång efter annan. De få dagar, då man kunde åka skidor, utnyttjades emellertid av våra skidåkare så mycket som möjligt, och antalet aktiva ökades undan för undan.

Den därpå följande vintern, 1919—20, voro vi åter med i »Söderföreningarnas» tävlingar, som emellertid detta år liksom vintern förut voro av ringa omfattning, enär skidvädret icke heller nu var vidare gynnsamt och inbjudande. I juniortävlan å 6 km. (15—17-åringar) hade vi ingen placering bland de 10 bästa, och bland 18—20-åringarna, som tävlade å 1 mil, voro Harald Östberg, Otto Pettersson och Åke Norrman våra bästa utan att dock nå några framskjutna placeringar. Södermalm, Linnéa, Hammarby och Hellas placerade sig före oss i sammanlagd poäng.

Vintern 1920—21 blev betydligt livaktigare. »Neglinge»-loppet hölls åter och utföll med seger för Filip Larsson på tiden 1.33.59, följd av vår nya åkare Gösta Eriksson 1.35.51 och Viktor Lundin 1.36.20. Bland våra allra yngsta löpare (under 16 år) voro Olof Lundin, John Johansson och Ernst Eriksson bland de bästa under vinterns tävlingar. — »Söderföreningarnas» första tävlingar höllos redan den 2 jan.; bland seniorerna lyckades ingen komma bland de 5 bästa på distansen Hammarby—Duvnäs station och åter, men av juniorerna 16—18 år (ca 10 km.) blev Olof Eriksson 5:te man på 1.13.11. Den 16 jan. hölls tävlan 10 km. för 18—20-åringar (ingen bland de fem bästa) och för 16—18-åringar, där Olof Leffler blev 4:de på tiden 51.08. — Den 20 febr. tävlade seniorerna på 30 km., där G. Strömberg var vår bäste genom att bli 6:te man i klass II på 2.50.32. Juniorerna voro ännu bättre; Åke Norrman vann bland 16—18-åringarna (15 km.) på 1.31.25, och Ernst Eriksson bland ynglingar under 16 år (10 km.) med tiden 42.53. Även andra pris togo vi här genom Olle Lundin. — Säsongen avslöts genom den obligatoriska budkavlen, där vi dock icke hade någon framgång att tala om (blevo icke bland de 6 främsta lagen), och vidare med stafettlöpning för juniorer, 4×1 mil för 16—18-åringar och 4×5 km. för pojkar under 16 år. Den äldre klassen vanns av Hellas med Enskede I. F. K. som tvåa och vi som trea på 5.02.40, de yngre grabbarna däremot lyckades bättre och vunno sin klass på tiden 2.18.48. I de yngre pojknas lag deltog John Johansson, Erik Söderström, Olle Lundin och Ernst Eriksson. Därmed voro »Söderföreningarnas» slut för året, och resultatet blev, att vi placerade oss på fjärde plats efter Hellas, Hammarby och I. F. K., Enskede. Efter oss kommo bl. a. Södermalm, Linnéa och Nacka. — Vi deltog dessutom med en hel del av våra yngre åkare i Djurgårdens I. F:s propagandatävlingar på Skansen den 30 jan. Två lag startade i klass V (under 18 år) och placerade sig på 9:de och 10:de platserna, men ingen av pojkarna lyckades komma bland de 10 bästa på prislistan.

Allt större och större blev skaran av skidåkare och därmed konkurrensen och förmågan. Vi voro nu på god väg att få en fin-fin trupp skidåkare, och de löften, som särskilt våra junioråkare alltmera ingåvo, hava icke på de senaste åren kommit oss på skam, tvärtom. För att först nämna några av de förnämsta av våra egna tävlingar vintern 1921—22, göres början med »Neglinge-loppet». Gösta Eriksson tog nu revansch för nederlaget förra vintern mot Filip Larsson och vann på 1.31.02. Därefter följde Valdemar Carlsson, 1.39.40, och F. Larsson, 1.40.55. Gösta Eriksson vann också senare

klubbmästerskapet å 3 mil överlägset på tiden 2.45.44; närmaste man, V. Carlsson, var mer än 20 min. efter. — Klubbmästerskapet i orientering (Igelboda—Långsjön—Orhem—Enskede) vanns av Nils Lord på 3.51.12, närmast följd av Sven Yngström på 4.10.25 och Gösta Eriksson, 4.26.59. Klass II vanns av Bengt Isberg, 4.01.40. — »Söderföreningarnas» första tävlingen gick den 4 jan. å 14 km. vid Enskede för seniorer, oldboys och 18—20-åringar. Inga placeringar nåddes av de våra bland de 5 bästa, men poängskörden blev dock ganska stor tack vare jämnheten hos våra löpare. — Ungdomstävlingarna några dagar därefter medförde stora framgångar för våra pojkar. Olle Lodén inledde nu sin intensiva tvekamp med Bjuggren från Hellas genom att bli slagen av honom med 2 1/2 minut. Bjuggren vann milen på 45.23. Femte man var Olle Lundin. I den yngre klassen (under 16 år) blev Gunnar Almqvist vår bästa på 4:de plats. — Den andra ungdomstävlingen hölls vid Nackanäs med Järsla som arrangör. I den äldre klassen (16—18 år) blev Olle Lodén ånyo slagen av Bjuggren, fastän tidsskillnaden nu blev något mindre. Bjuggrens tid var 35.59 och Lodéns 36.42 min. Calle Lodén blev fjärde, Leffler sjätte, Olle Eriksson åttonde och Ernst Eriksson tionde. I klassen för gossar under 16 år (5 km.) blev G. Almqvist tvåa på 29.19, K. Lundin femma, Törnblad sju och V. Andersson åttonde man. Poängen ställde sig för denna tävling 288,5 för oss med Enskede närmast med 278 poäng. — Nästa tävling var 2 mil för seniorer och oldboys samt 15 km. för 18—20-åringar. I seniorernas tävling gjorde Gösta Eriksson en storartad löpning och vann klass II på tiden 1.21.26, vilket hade placerat honom som fjärde i klass I, om han deltagit där. Även våra övriga seniorer gjorde goda löpningar, fastän ingen lyckades placera sig bland de tio bästa. Bland oldboys uppträdde den ungdomlige »Gubben Pihl» (förlåt, herr Pihl!) och blev sjätte man på 1.37.44. Juniorerna voro också bra och togo hem en hel del poäng främst genom A. Hedengren (8:de, 1.07.42) och Thure Gustafsson (9:de, 1.08.07). — Den sedvanliga ungdomsstafetten, som arrangerades av Enskede, blev också en stor framgång för våra duktiga juniorer, i det att båda de första lagen för 16—18-åringar (4×10 km.) placerade sig främst med överlägsna tider. III-laget blev tionde. I den yngre klassen (4×5 km.) blev I-laget tvåa efter Enskede, och våra lag II, III och IV blevo resp. sjätte, åttonde och femtonde. — I den orientering 30 km. för seniorer och oldboys, som avslutade tävlingarna för året, hade vi ingen bland de 8 bästa, men poängskörden blev dock bortemot 70. Resultatet av »Söderföreningarna» detta år blev, att vi placerade oss på fjärde plats efter Hellas, Hammarby och I. F. K., Enskede, bland 10 deltagande föreningar. — Vi deltog dessutom med framgång i andra tävlingar inom distriktet. Hammarby I. F. firade sitt jubileum med stora tävlingar å skidor i början av februari, och här blev Gösta Eriksson 12:te man på 3 mil för seniorer på 2.34.48. 18—20-åringarna Åke Norrman, Bertil Florman, Thure Gustafsson och Gösta Johansson erövrade 1:sta lagpris i sin klass (2 mil) med 10+11+14+17 = 52 poäng samt 16—18-åringarna Olle Lodén, John Johansson, Ernst Eriksson och Patrik Vindahl 2:dra lagpris i den lägre klassen (1 mil) med 2+10+11+12 = 35 poäng. — Gösta Eriksson kunde vidare notera en framgång vid D. M. å 3 mil för seniorer klass II genom att bli 5:te på tiden 3.06.59. Segraren hade 2.58.27, vilket visar, att föret var synnerligen dåligt den dagen.

»Söderföreningarnas» tävlingar inställdes nästa vinter helt och hållet. På årsmötet syntes den övervägande åsikten vara den, att dessa tävlingar inkräktade på de egna klubbtävlingarna, och det var därför från början meningen att inskränka dem till endast en stor tävlingsdag. Hur det var, så blev det emellertid inte något av med en sådan dag heller. — Det var denna vinter som vi började lägga an på backlöpning. Storängsbacken iordningsställdes så gott sig göra lät och användes en tre, fyra gånger. En hel del goda backåkare funnos »på lager», bland vilka må nämnas bröderna Per och Seth Hedlund, bröderna Harry, Gunnar och Gösta Ramberg samt Sölve Eriksson, vilka flitigt deltog i såväl våra egna tävlingar som allmänna. På Fiskartorpsdagen den 18 febr. blev Gunnar Ramberg femte man i klass III och på Saltsjöbadsdagen söndagen därpå fick K. Nilsson åttonde placeringen i samma klass. — Oaktat våra längdåkare av alla klasser nu icke fingo mäta sina krafter med de övriga söderföreningarnas löpare, visade de dock både vid klubbtävlingar och en del andra allmänna tävlingar sin goda klass. Särskilt bör nämnas våra juniorers (16—18-åringar) goda insats i skidstafetten för juniorer vid Djursholms spelen den 18 febr., där de på sträckan 4×1.25 mil placerade sig på 3:dje plats på 4.08.47 efter I. F. K., Djursholm, och Enebybergs I. K. — Som en kompensations för »Söderföreningarnas» tillkom denna vinter samtävlingarna med I. F. K., Enskede. Handl. E. Windahl i Storängen skänkte välvilligt ett stiligt pris, som skall erövrats trene gånger för att bli endera föreningens ständiga egendom och varom tävlas en gång varje vinter med alla åldersklasser utom oldboys. Poäng räknas för de 10 bästa i varje klass från varje förening med 20 poäng för segraren till 1 poäng för 20:de man. Den första skidmatchen gick i säsongens elfte timmes femtionionde minut, då snön höll på att ta slut, vilket särskilt inverkade på resultatet på 3 och 2 mil, då solen fram på dagen gjorde sitt bästa att förstöra glidet. Resultatet blev emellertid glädjande för oss, i det vi vunno matchen med 400 poäng mot 388. De bästa resultaten blevo: Seniorer 3 mil: 1) A. Persson, Enskede, 2.43.05, 4) F. Larsson 3.16.14, 6) S. Dahlstedt, 8) N. Hellström. 18—20-åringar 2 mil: 1) Harry Persson, Enskede, 2.00.54, 3) Olle Lodén 2.02.44, 4) P. Windahl, 5) H. Lexander. 16—18-åringar 1 mil: 1) K. Lindberg, Enskede, 55.54, 3) Olle Lundin 58.08, 5) John Johansson, 6) Olle Hellberg, 7) Harald Andersson. Under 16 år 5 km.: 1) Olle Eriksson 23.01, 2) G. Friberg och G. Almqvist 23.21. Juniorerna voro de som gjorde susen genom att ganska överlägset vinna sina klasser över Enskede.

Den sistförflutna säsongen 1923—24 har varit vår mest arbetsamma men också mest framgångsrika, och våra duktiga skidåkare, såväl äldre som yngre, hava blivit alltmera uppmärksammade utåt. Den s. k. »D. N:s skidbana» vid Nackanäs, som närmast tillkom på initiativ av Lorentz Göransson redan föregående vinter, fastän vi då icke ansågo tidpunkten lämplig att realisera idén, har också verksamt bidragit till att göra vår skididrott mera känd. Då detta projekt icke ligger så långt tillbaka i tiden vilja vi icke ingå i detalj härom. Att det samma vann stor anslutning från den skidåkande allmänhetens sida, i det att ej mindre än ca 870 »trafikanter» kunde noteras förutom en hel del, som åkte banan utan att låta notera sig för märkesäkning, inbjuder oss emellertid att fortsätta. Banan vann allmänt gillande och ansågs vara en av de bästa i Stockholm, och även Stockholms Idrottsförbunds ordförande,

Kapten E. Killander, som själv åkte banan, tyckte att den var mycket bra. Resultatet blev också gott, i det att ej mindre än 243 manliga och 26 kvinnliga åkare fullgjorde prov för skidlöparmärket av olika valörer. Den bästa tiden uppnåddes av K. R. Nordqvist, I. K. Göta, med 2.23.16 tim., och vår egen August Nygren var med tiden 2,30,08 n:r 5 i ordningen. Bland damerna uppnåddes bästa tiden av Svea Bock med 2,07.48, tätt följd av Märta Neumüller, som var endast 10 sek. efter. — Backåkarnas antal och kapacitet ökades starkt, och bland de bästa prestationerna vilja vi nämna följande: Fiskartorpet 6/1 Harry Ramberg tredje man i klass III, Fiskartorpet 20/1 Sölve Eriksson nionde i klass III, Fiskartorpet 10/2 Per Hedlund trettionde i internationella klassen, Hammarby 24/2 Gunnar Ramberg andra man i klass II med vackra hopp på 27 och 29 m., som fingo särskilt omnämnande, och brodern Harry fjärde i klass III, Främjandets tävling i Fiskartorpet 2/3 Per Hedlund åttionde i klass II och P. Askergrén fjortionde i klass III samt Hammarby 9/3 Harry Ramberg åttionde i klass II och Askergrén åttionde i klass III.

»Söderföreningarna» uppstodo nu åter efter ett års vila, och vi gingo med alla krafter in för att uppnå en än mera framskjutna plats i dessa. Den första tävlingen var orientering, som hölls med start vid Handen och mål vid Huddinge skola, fågelvägen c:a 27 km. I den ytterst krävande tävlingen, där säkerligen löparna i gemen fingo åka inemot 6 mil, placerade sig Gunnar Thunström bäst av våra pojkar genom att bli åttionde man i klass II för seniorer på tiden 6 tim. 15 min. Segraren i hela tävlingen, Sundell, Hammarby, hade 33 min. bättre tid. — Därefter följde den obligatoriska kvällstävlingen för seniorer, oldboys och 18—20 åringar, vilken arrangerades av oss med start och mål vid Nackanäs. Våra bästa voro i senioreklassen II Harry Neumüller (2:a 1.16.47) och Filip Larsson (6:te). Bland 18—20 åringarna hade vi inte mindre än 3 man i teten, nämligen Carl och Olle Lodén samt Olle Eriksson. Carl's tid var 1.18.56. Utrymmet tillåter oss icke att omnämna flera placeringar här liksom ej heller i det följande, vi vilja endast konstatera, att vi höllo oss väl framme och togo de flesta poängen i nästan varje tävling. — Sedan blev det juniorernas tur. Tävlingen hölls vid Järila. I 16—18-årsklassen (8 km.) vann I. Tjuvlander, 44,28, V. Andersson blev tredje, och K. E. Leffler femte. I yngsta klassen fick den store junioren Gösta Friberg stryk av S. Johansson, Enskede, som vann på 28,19 (distans 5 km.); tredje blev Ragnar Wahlqvist. — Den 10/2 vid Enskede voro alla klasser, även damer, i elden. Bland seniorerna klass II (3 mil) kom vår bästa, F. Larsson, på sjunde plats på 2.40.30, Albin Johansson och Pihl blevo sjätte och sjunde bland oldboys (3.14.36 och 3.16.09) och 18—20 åringarna O. Lodén, O. Hellberg och P. Windahl, som åkte 2 mil, blevo resp. 1:sta, 3:dje och 4:de. Lodén's tid var 2.00.57. I 1 mils-loppet för 16—18 åringar uteblevo tyvärr flera av våra bästa, varför vi här icke fingo högre placering än 10:de genom Lars Hellberg. Det kortaste loppet, 5 km., vanns av Gösta Friberg på 16.32 (banan var för kort) med E. Bergqvist på femte plats. Även våra damer höllo sig väl framme, i det Lisa Lodén vann enmilen på 1.12.02 med Märta Neumüller som femma. — En nyhet var backlöpningen i Enskede nya skidbacke söndagen därpå. Här noterade våra backåkare segrar i alla klasser: genom P. Hedlund i klass I med Sölve Eriksson på andra plats, Einar Johansson i klass II och P. Askergrén i klass IV. P. G. Kronstrand blev här andre man. Därmed voro »Söder-

föreningarna» slut för året, och i och med detta hade vi också fullbordat vad vi hoppats på, nämligen seger i dessa tävlingar. Poängställningen är visserligen icke ännu officiellt klarlagd, men enligt våra noteringar blev vår poängsumma 1,454,5, varefter följde I. F. K., Enskede, 1,314,5, Hellas 908, Hammarby 235 och sedan I. F. Linnéa, Älvsjö, Fagersjö, Saltjöbaden, Nacka och Södermalm.

Den andra skidmatchen mot Enskede utföll icke lyckligt för oss utan vi förlorade med 391 poäng mot 445. Matchen gick i samband med »Söderföreningarna» vid Enskede den 10 febr. och kunde möjligen ha blivit en seger, om våra 16—18-åringar ställt upp mera fulltaligt. Nu förlorade vi faktiskt på denna klass, som i vanliga fall väl var vår bästa. Men bättre lycka nästa gång! Våra bästa placeringar voro: Seniorer 3 mil: 2) Filip Larsson, 3) H. Neumüller. 18—20-åringar 2 mil: 1) Olle Lodén, 3) Olle Hellberg. 16—18-åringar 1 mil: 7) Lars Hellberg, 8) V. Andersson samt yngsta klassen, 5 km.: 1) G. Friberg, 4) E. Bergqvist.

Våra förhoppningar om goda placeringar vid D. M. på skidor vid Frösunda den 3 febr. svekos delvis, och här var det våra flickor som skötte sig bäst, ja, fin-fint kunna vi säga, varom lämpligast läses i artikeln »Kvinnliga avdelningen». Våra juniorer på 20 km. redde sig bäst av de manliga, i det Olle Hellberg blev 10:de på 2.25.18 och tillsammans med de två andra grabbarna tog fjärde lagpris. Alla våra seniorer misslyckades mer eller mindre, värst var det med Nygren, som redan i början av första varvet ramlade i ett väl dolt stup och slog sig så illa, att han måste avbryta tävlingen. Likadant gick det för oldboyen Pihl.

Ja, sedan återstår väl endast att berätta om vårt deltagande i Svenska Dagbladets skidstafett för 10-mannalag den 28 jan. med start på Stadshagens idrottsplats kl. 8.33 f. m. och mål på Skansen från kl. 6.39.10 till 11.04.59 på kvällen, sedan följande växlingsplatser »angjorts»: Sundbyberg, Spånga, Tureberg, Rotebro, Vallentuna, Täby, Enebyberg, Djursholm och Dragonkasernen. Vi deltog här med två lag, vilka efter utstånarna väldiga strapatser i det oerhört dåliga väglaget och vädret placerade sig på 12:te och 26:te platserna. I I-laget åkte från start till mål räknat C. Lodén, Aug. Nygren, O. Eriksson, P. Windahl, H. Neumüller, O. Lodén, S. Dahlstedt, H. Lexander, N. Ringqvist och F. Larsson, och tiden blev 11 tim. 42.27 min. Vårt andralags sista man löpte i mål kl. 9.42.13 på kvällen, varmed laget fullbordat distansen på 13 tim. 9.13 min. Ej förrän kl. 11.04 åkte sista lagets (Polisen) slutman i mål. Det var med olidlig spänning vi där uppe på Skansen »spanade» efter Fille, som vi väntade in som 9:de man. Några av våra pojkar hade nämligen rapporterat, att Ringqvist vid Husarbron låg som tionde man endast ett par minuter efter Göta. Enebyberg kom i mål som åttionde. Spänningen steg. Nionde var Göta, tionde Lidingö; det måste ha hänt något! Det visade sig också sedan, att Ringqvist i mörkret på Gärdet irrat omkring utan att hitta vägen och förlorat mer än 30 minuter. Det var verkligen otur och samtidigt synd om Ringqvist, som ju icke kan klandras för sin felåkning. Allesammans i båda lagen gjorde goda prestationer och sitt allra bästa, och placeringarna voro icke dåliga bland 41 fullföljande lag. Tävlingen vanns av Djurgården med en tid av 10 tim. 6.10 min.

I vår (föreningens mena vi) barndom hände det många gånger, att vi representerades på tävlingar, såsom »Söderför-

eningarnas», med endast 1 (säger och skriver En) man. Det är annat än nul! Under den sistförflutna vintern hade vi inte mindre än något över tvåhundra skidåkare i farten, vilket onekligen är ganska mycket, då antalet aktiva idrottsmän inte är stort högre. Skidåkning är en härlig sport, inte sant,

Ni pojkar som voro med i vintras! I förvisning om att Ni hålla med oss därom, vänta vi att få se Eder alla med skidor på fötterna igen nästa vinter och att Ni då allesammans fortsätta att såsom hittills hedra Järsla idrottsförening!

SKIDTÄVLINGAR FÖR SKOLORNA I NACKA.

I februari 1921 beslöt styrelsen på förslag av vinteridrottsutskottet att taga sig an eleverna i Nacka skolor för att uppamma deras intresse för den härdande skididrotten. Den första tävlingen skulle hållas redan samma vinter, men på grund av det miserabla vintervädret måste dagen för densammans avhållande framflyttas undan för undan till dess vintern tog slut.

Det var emellertid meningen att såvitt möjligt avhålla en tävlan varje vinter, och under den nästkommande säsongen sattes därför planen i verket. Ett 70-tal gossar i åldern 9 till 14 år från Hvilans, Sickla, Järsla, Vikdalens och Skuru skolor hörsammade vår inbjudan, och den första tävlingen hölls den 29 januari 1922 med start och mål vid Ängturbins matsal. Den längre banan, c:a 3.5 km., som var gemensam för klasserna I A, I B och II, omfattande 10-åringar och äldre, åktes förlast av 13-åringen Fredrik Fernlund från Järsla skola, med tiden 16.16 min. I klass III, gossar under 10 år, som åkte c:a 1.5 km., segrade 9-åringen Arne Olsén, ävenledes från Järsla, på tiden 10.45 min.

Till följande år beslöt styrelsen att anskaffa ett vandringspris för att ytterligare sporra intresset, och se, det »tog skruv». Den 25 februari förra året hade antalet deltagare ökat till 118 stycken. Sickla skola blev den första innehavaren av vandringspriset, som utgöres av en sköld i driven koppar med vinterlandskapsmotiv och text, med 107 poäng närmast följd av Skuru med 74. Bästa tiden å den längre distansen nåddes

av 13-åringen Sven Bergqvist från Sickla skola i klassen I B med tiden 17 min., jämnt 48 sek. före närmaste man. I klass III segrade 9-åringen Arne Karlsson, Sickla, överlägset på tiden 8.32 min., över minuten före närmaste grabb.

Årets tävlingar äro väl ännu i friskt minne. Vi erinra endast om, att nu för första gången flickor fingo delta, och detta i samband med ett än mera vidgat intresse hos pojkarna kom de anmäldas antal att springa upp till 209 stycken, varav 60 flickor. Det olämpliga vädret på tävlingsdagen, den 27 januari, avskräckte visserligen en del, men sammanlagt 120 gossar och 49 flickor ställde dock upp. Segrarna i resp. klasser blevo följande: Gossar klass I (c:a 5 km.) Edvin Bergqvist, Sickla, 25.51 (överlägsen seger 2.53 min. före närmaste medtävlare), klass II (c:a 3 km.) Fritiof Jonsson, Skuru, 19.52 min., klass III (c:a 3 km.) Arne Karlsson, Sickla, 20.04 min., klass IV (c:a 1.5 km.) Uno Westerberg, Järsla, 10.05 min. Flickornas klasser vunnos alla av Järsla-flickor, nämligen klass I (c:a 3 km.) av Maja Hellberg 25.21 min., klass II (c:a 1.5 km.) av Anna Hansson 11.34 min. och klass III (c:a 1 km.) av Märta Wahlström 7.44 min. — Sickla skola vann åter, denna gång med 151,5 poäng. Närmast följde Järsla med 133 och Skuru med 109,5 poäng. — I årets tävlan deltog även Älta och Erstaviks skolor för första gången; vi hoppas att det inte blir den sista och hälsa dem och de övriga skolorna hjärtligt välkomna åter!

SIMNING.

»Vad kan man skriva om den», undrar kanske många. Ja, så värst mycket finns det inte heller att orda om, men det kanske kan bli mer under kommande år.

Det hölls i alla fall en simtävling förra sommaren, och den gick av stapeln på Järslasjön på en bana om 1,000 meter. Segrare bland de 14 deltaarna, av vilka fyra föredrogo att utgå efter en stund, blev Harry Lundberg på tiden 19.37 min. Andre man var Olle Hellberg och tredje Gösta Friberg. Banan var nog något för kort och torde ha mätt ca 950 meter, men segrarens tid var icke så dålig i alla fall.

Emellertid torde denna simning ha varit upprinnelsen till Viktor Lundins förslag i höstas om att varje sommar anordna

klubbmästerskapstävlingar i simning 200 och 1,000 meter för herrar och 150 meter för damer — i våras utökades programmet för övrigt med bröstsim för såväl damer som herrar — och det är då meningen att »slå två flugor i en smäll» genom att samtidigt giva medlemmarna tillfälle att avlägga prov för idrottsmärket.

När detta läses har det nog därför redan »tjuvtränats» en hel del, och kanske skola vi i en framtid även på simningens område kunna fostra en eller annan »förmåga». Men skulle det inte lyckas, så intet ont i det, ty »bad är hälsa» i vilket fall som helst!

LITET OM BOXNING.

Boxning uppfördes officiellt på vårt program redan 1914, ty det fanns en hel del medlemmar, som höllo på med att »fightas». Träningen bedrevs ganska ivrigt av ett femontal grabbar, ledda av en kommitté på 5 medlemmar. På vintern höllo de till i ett tomt boningsrum i villa Furubo i närheten av Finntorps-backen och på sommaren mestadels nere på fotbollplanen, där visserligen ingen ring fanns men där grabbarna dock med liv och lust smockade på varandra. Där gick visst en gång på sommaren, 1915, bl. a. en »stor internationell match» mellan Sven Karlsson och en tysk. Pojkarna tränades av Emil Kjellberg, en välkänd boxare, som sedan blev professionell, och tack vare honom fingo de ganska god stil på sig — särskilt John Karlsson ansågs vara synnerligen fin och slagkraftig — och det var synd att boxningen helt upphörde, när Kjellberg flyttade från Stockholm. Lokallfrågan blev dessutom ett hinder, som icke kunde övervinnas.

Sedan blev det ingen boxning av på flera år, och först i februari 1920 kom den på tal igen. En hel del intresserade pojkar yrkade på att boxning skulle upptagas på vårt program, och så beslöt det att boxarna skulle bilda en särskild avdelning med egen styrelse och administration. Träningslokal anskaffades i f. d. Järsla Läderfabriks byggnad. Denna lokal var inte vidare lämplig för boxningsträning, då den bl. a. hade stengolv, men annat fanns inte att få. Boxningen

bedrevs det oaktat ganska flitigt till att börja med, men då flera av de tränande även voro skidåkare, minskades så småningom antalet allt mera och boxningen bedrevs enbart såsom motion.

År 1922 lyckades emellertid boxningskommittén hyra Folkets Hus i Ektorp, vilket erbjöd betydligt större utrymme och möjligheter till träning. Antalet medlemmar i avdelningen ökades därför stadigt, och efter ihärdig och målmedveten träning under ledning av Gunnar Yngström och Harry Lundberg — ett par gånger var förresten Nisse Johansson från Atletklubben där ute och instruerade — beslöt man att med de bästa »mannarna» delta i Juniortävlingarna i boxning i Cirkus i december 1922. Abel Karlsson deltog i weltervikt men gav upp i andra rondan mot en boxare från landsorten och Åke Norrman (»Topsy») förlorade i mellanvikt på poäng i första matchen. Gunnar Yngström var anmäld i mellanvikt men kunde ej ställa upp, enär han vägde över.

Några framgångar noterades således icke, och vad värre var, motgångarna syntes verka avskräckande. Antalet deltagare i träningen minskades nämligen stadigt, och till slut ansåg kommittén lämpligt att upphöra därmed tillsvidare. Då till råga på allt Folkets Hus i Ektorp nu rivits och därmed lokalfrågan f. n. ej kan lösas, äro utsiktorna för ett återupptagande av boxningen synnerligen små.

ETT KAPITEL OM FOTBOLL.

För en 10 till 12 år sedan »sparkades» det för det mesta boll nere på planen vid Järsla station. Nästan varje vardagskväll och på söndagarna samlades vi där, och bollsparkningen blev alltid intensiv och långvarig. Vi höllo helt enkelt på tills det blev mörkt, såvida vi ej blevo alltför trötta dessförinnan, vilket någon gång kunde hända.

Vad var då naturligare än att fotboll upptogs på den nybildade föreningens program. Den första åtgärden blev att av Sven Yngström inköpa en fotboll som han varit hygglig nog att låna ut, och så småningom utsovrades de bästa spelarna till ett A- och ett B-lag. På den tiden var det ganska vanligt att en yngling idkade både fotboll och allmän idrott samtidigt — det är svårare nu — och det är säkert icke många som veta, att t. ex. Viktor Lundin en gång i tiden spelat boll som högerhalvback i Järlas B-lag. Våra representanter i fotboll blevo följande (räknade från v. y. till målv.). A-laget: Karl Eriksson, Bergman, Sven Yngström (kapten), Ernst Eriksson, Erik Östlund, Axel Grüner, Valdemar Karlsson, Gustaf Loftman, Sven Karlsson, Erik Karlsson och Elis Närlund; B-laget: Hilmer Nilsson, G. Hemström, Ivar Karlsson (»Gippe»), Helge Höglund (kapten), Verner Högberg, John Karlsson, Sixten Örn, Viktor Lundin, Anders Bohman, E. Wiström och E. Nyman.

Redan den första säsongen blev ganska livaktig, trots att vi ej kunde börja förrän i augusti månad. Fem vänskapsmatcher spelades — den första i föreningens historia gick mot Mosebacke S. K. — och resultatet blev fyra vunna och en oavgjord, och dessutom spelade A- och B-lagen mot varandra några gånger. Om resultaten härav förtäljer dock icke historien.

Året därpå blev det ännu livligare. A-laget deltog i »Fotbollserien 1915», som på initiativ av Tranebergs I. F. bildades av 10 lag från föreningar i Stockholm med omnejd. Framgångar vunnos just icke, vi fingo nöja oss med en sjätteplacering med 3 vunna, 1 oavgjord och 5 förlorade matcher, 37—25, men tröstade oss med att föret alltid är sämst i portgången. Dessutom spelade A-laget en del vänskapsmatcher: mot Värtans I. K:s B-lag 8—2, Saltsjöbadens I. F. 5—1 och K. F. U. M:s lag 5—3 och 9—2. B-laget vann också en del segrar, såsom mot Saltsjöbadens I. F:s A-lag 2—0. Även ett juniorlag såg dagens ljus, och i detta deltog bl. a. Harald Närlund, Axel Hedberg, Elis Yng och Tobias Wallin.

Säsongen 1916 ingick med förhoppningar om ära och ryktbarhet i Stockholmsseriens klass II, vilken till skillnad mot vad fr. o. m. 1917 blev fallet var uppdelad i 4 divisioner, och till vilken vi anmält vårt A-lag. I södra divisionens våromgång mellan 8 lag kommo vi på fjärde plats med 6 poäng, 2 vunna, 2 oavgjorda och 3 förlorade matcher, därmed kvalificerande oss till höstomgången. Här gick det bättre, i det vi blevo tredje lag med 10 poäng, 4 vunna, 2 oavgjorda och 1 förlorad match. Segrare blev Vaxholms Kustartillerirege-

mentes I. F. med I. K. Göta på andra plats. Vårt enda nederlag förorsakade oss Vaxholm, som därmed frantog oss serie-segern. — B-laget var ej heller överksamt. Samtliga matcher, bl. a. mot Nacka S. K., Huddinge I. S., Ektorps I. F. och Eriksbergs I. F., blevo segrar med undantag av en, som förlorades mot Nacka.

De av A-laget vunna framgångarna i serien belönades med uppflyttning till klass II nästkommande år, 1917. Det var verkligen en uppflyttning, enär föregående års lag i denna klass nu fördelades på klasserna II—IV. Trots att under denna säsong så gott som ingen möjlighet fanns till träning — denna fick ersättas av vänskapsmatcher på bortaplaner — nådde vi andra plats med 13 poäng på 9 matcher, varav 6 vunna, 1 blev oavgjord och 2 förlorades. Målkvoten blev 30—15. Segrare i serien blev Fredriksdals S. K. med 17 poäng.

Härmed var vägen fri till klass I. På två år hade vi alltså avancerat från klass IV till I, vilket måste anses vara raskt marscherat, även om vi taga med i beräkningen den då något mindre skarpa konkurrensen än nu. 7 vänskapsmatcher spelades före seriens början, varvid bl. a. en del av de lag, som sedermera placerade sig före oss i serien, besegrades, och alla matcherna blevo vinster med undantag av två, som förlorades, den ena f. ö. mot B-laget (1—2). En lustresa företogs även till Mariefred, där A-laget segrade över därvarande I. F. K. med 5—1. — B-laget, som i sina matcher mot A-laget visat en icke föraktlig spelstyrka, fick tyvärr icke deltaga i Stockholmsserien, till vilken det anmälts, utan måste nöja sig med vänskapsmatcher, som i de flesta fall utföllo lyckligt.

I fråga om träningsmöjligheter var året 1918 lika olyckligt som det föregående, och vi kunna därför vara tillfredsställda med den åttonde plats, som A-laget lyckades uppnå i klass I, där konkurrensen var synnerligen skarp med sådana lag som A. I. K. B, Värtans I. K. och D. I. F. B i teten. Vår poängskörd blev 8 på 10 matcher, varav 4 vunna och 6 förlorade, 25—32 mål.

Icke för att göra deras minne odödligt men som en gård av tacksamhet och ihågkommelse vilja vi omnämna de spelare, som deltog mest regelbundet i A-laget under de tre framgångens år 1916—18: Elis Närlund, Ragnar Rundström, Filip Larsson, Folke Jansson, Oskar Dandanelle, Karl Eriksson, Harry Wallin, Ernst Eriksson, Valdemar Blixt, Isaac Gumpler, Sven Yngström, Nestor Gustafsson och Harald Närlund.

Påföljande år, 1919, sprack A-laget kort och gott! Orsakerna voro många och förklarliga, bl. a. flyttade en del spelare ifrån oss och vidare voro träningsmöjligheterna fortfarande minimala. Vi måste därför återkalla vår anmälan till fortsatt deltagande i klass I och fingo tyvärr icke vår anhållan att få kvarstå i klassen år 1920 beviljad: Som kompensations bildades en serie i två omgångar mellan oss och våra närmaste grannar, Nacka S. K. och Saltsjöbadens I. F., och vår

placering blev här den mellersta platsen med 5 poäng på 4 matcher, 19—14. Nacka S. K. vann. — B-laget hade fått komplettera A-laget, men i stället uppstod åter ett juniorlag. Detta, »som under den gångna säsongen skött sig synnerligen bra» (utdrag ur årsberättelsen 1919), vann över I. K. Baltic med 6—4 och 4—3, över Nacka S. K. med 19—2 (dessa siffrors riktighet vilja vi icke svära på) samt 4 gånger över Saltsjöbadens I. F. En stor »skräll» blev det emellertid i Enköping, där juniorlaget skulle spela mot därvarande idrotts-sällskaps juniorlag men i stället fick emot sig deras A-lag. Det blev mycket stryk, 0—9, vilket dock ej var att undra över.

Vi ha så under vår vandring i minnets tempel (tänk så poetiskt!) hunnit till sommaren 1920. Efter ett års bortovaro från Stockholmsserien fingo vi nöja oss med att bli »degraderade» till klass V och börja om på nytt. Den nya stormlöpningen mot toppen har inte blivit så lyckosam som den föregående, nya spelare hade framträtt på de flesta platser — de enda gamlingarna voro Ernst Eriksson och Elis Närlund — och grabbarna hade ännu inte hunnit bli riktigt varma i kläderna. Placeringen i serien blev sjunde platsen med 5 poäng på 9 matcher, varav 2 vunnos, 1 blev oavgjord och 6 förlorades, 12 mål mot 30. Det var ju inte vidare lysande! — Serien mellan Nacka, Järla och Saltsjöbaden fick samma utgång som föregående år, i det vi placerade oss på andra plats. — För första gången anmälde vi nu ett lag till Stockholms Juniorserie. Så värst stora förhoppningar hade vi just inte kunnat ställa på våra juniorspelare; början är ju alltid svår och vägen till framgångar går genom motgångarna. Juniorlaget blev nu sist i avd. A med endast en poäng på nio matcher, varav en oavgjord och åtta förlorade, 1—22. Det enda som vanns var litet erfarenhet, och den har nog kommit väl till pass vid senare tillfällen.

Nästa år, 1921, fingo vi givetvis fortfarande spela i klass V, men denna gång gick det lite bättre, i det vi blevo fjärde lag från toppen med 9 poäng på 8 matcher, varav 4 vunna, 1 oavgjord och 3 förlorade och 15 mål mot 10. Härigenom blevo vi uppflyttade i klass IV. — Icke heller detta år medförde serien med grannarna något vidare lysande resultat — Nacka vann med oss på andra plats — men som litet balsam på såren kom segern i den s. k. »Blixturneringen» i Gustafsberg, då varje förening spelade 30 min. mot de övriga. — Den dåliga placeringen i Juniorserien hade inte lockat till fortsättning, och därför hade vi inte något lag med denna gång.

Påföljande år, 1922, deltog A-laget som nämnts i klass IV. Den eftersträfvade 1:sta platsen kunde det icke nå utan fick tvärtom nöja sig med den ganska blygsamma platssiffran 6 bland 9 deltagande lag med 7 poäng, 3 segrar, 1 oavgjord och 4 förlorade matcher, 7—20 mål. Serien med våra närmaste grannar inställdes detta år men kompenseras av vänskapsmatcher, varur laget gick obesekrat. — För andra gången deltog vi med ett juniorlag i Stockholms juniorserie, och trots ringa framgång ingåvo pojknarnas anlag och sammanhållning stora förhoppningar om bättre tider i fortsättningen. Juniorerna placerade sig på 8:e plats i sin avdelning av serien med 7 poäng på 11 matcher, 3 vunna, 1 oavgjord och 7 förlorade, 7—17 mål.

I föl arbetade sig juniorerna upp några platser och hamnade slutligen som femte lag i division A med 11 poäng på 9 matcher, varav 4 vunnos, 3 blevo oavgjorda och 2 förlorades, målkvot 10—14. En fjärdeplacering hade berättigat till deltagande i slutomgången, och den placeringen — minst — hava nog grabbarna och deras energiske »manager» (utläsas ung. männidjör med tonvikt på ä:et, som har en dragning åt a) Gunnar Svensson »gett sig sjutton på» att nå i år. Våra juniorer äro de, på vilka vi skola bygga under kommande år, då de skola bli våra främsta, och vi hoppas och tro, att Järla så småningom skall kunna i fotboll intaga en lika god plats i förhållande till andra föreningar, som den nu gör i skididrott och allmän idrott. — B-laget, som nu trodde sig starkt nog att uppta konkurrensen i Stockholmsserien, anmäldes till denna och fick spela i klass X. Låt oss först som sist säga, att framgången blev stor. Endast den omständigheten, att den slutliga segraren i klassen, I. F. K., Enebyberg, vann på protest 2 faktiskt förlorade matcher, skilde oss från segern. Vi blevo dock god tvåa med 12 poäng på 8 matcher, 5 vunna, 2 oavgjorda och 1 förlorad, 24 mål mot 11. Matchen mot Enebyberg, vars försprång blev 1 poäng, vunno vi med 5—1 på deras egen plan. — A-laget spelade även i fjöl i klass IV och lyckades icke heller nu nå någon högre plats. Laget blev 5:te med 7 poäng på 7 matcher, varav 3 vunna, 1 oavgjord och 3 förlorade, 8—14 mål. Två matcher vunnos dessutom med 4—0 mot Liljeholmens S. K. och Birka B., men dessa lag gingo sedan ur serien, varför resultaten ej medräknades. — Ej heller i »Saltsjöbadsserien» blev det någon framgång. Placeringen blev den 3:dje efter Nacka och Saltsjöbaden. — En hel del vänskapsmatcher spelades av alla lagen och resulterade i omväxlande segrar och nederlag såsom framgår av följande:

A-laget mot Stefaniterna 0—2, Allround 5—3, Nacka 1—1, Gustafsberg 5—3, Nicolai 2—4, Gnesta 2—1 och Reymersholm 1—5.

B-laget mot Saltsjöbaden A 6—2 och 1—6, Allround B 7—0, Nacka B 3—1, Vallentuna A 2—2, Liljeholmen B 8—0 och Nicolai A 2—2.

Juniorlaget mot Reymersholm 0—3, Liljeholmen 2—0, Stockholms I. F. 2—1 och Allround 0—0.

Många små episoder och glada minnen — ja, föralldel tråkiga också — skulle kunna berättas från de tidigare åren, men utrymmet tillåter det inte. Det gamla laget från åren 1916—18, som när detta läses redan har spelat den planerade matchen mot laget av i dag, kan dock säkert själv draga sig till minnes mycket av det roliga, som hände för en 6 till 10 år sedan. Fråga t. ex. »Plutten» eller »Årtan», de kunna nog berätta en hel del.

En ny fotbollsäsong har för länge sedan börjat och är väl, när detta läses, i det närmaste slut vad vårt deltagande i Stockholmsserierna beträffar. Få se vad den bär i sitt sköte. Vi tro, att grabbarna komma att göra sitt bästa för att hedra sin förening, och hoppas, att de inte skola bli alldeles lottlösa. Det borde väl inte vara alldeles omöjligt för oss att arbeta oss upp till den klass, där vi voro under åren 1917 och 1918. Men därtill kräves sammanhållning, energi och arbete, ty framgångarna flyga sannerligen inte som stekta sparvar i munnen på en.

LITET AV VARJE.

Den 10 juli 1914 inskrevos 42 pojkar i föreningen. I närvarande stund är medlemsantalet 254 stycken, varav 8 flickor. Ökningen framgår av följande:

1914	42	medlemmar,
1915	59	»
1916	63	»
1917	62	»
1919	65	»
1920	107	»
1921	125	»
1922	139	»
1923	199	»

*

Av 1914 års senior-idrottsmän äro följande aktiva ännu i dag: i allmän idrott Albin Andersson, Nestor Gustafsson, Verner Högberg och Sven Yngström, i fotboll Ernst Eriksson, Karl Eriksson (numera Nacka S. K.) och Elis Närlund, i bandy Ernst Eriksson.

*

Den äldste medlemmen i föreningen är E. G. Pihl, fyllda 49 i år och ännu aktiv skidåkare, den yngste är lille Billqvist (bror till Conny), 8 år. Bästa tid på 100 meter 19 sek.

*

Verner Högberg och Sven Yngström lära ha »tummat» på att inte »lägga upp» ännu på många år utan försöka vara med 10 år till, om de få leva och ha hälsan. Få se, vad de kunna prestera år 1934!?

*

En riktig idrottsfamilj äro Hellbergarna. Familjens överhuvud, C. Hellberg, som varit god idrottsman, är ledamot av allmän idrottskommittén och alltid synlig och i arbete vid våra träningar och tävlingar. Den bättre hälften, fru Hellberg, är också mycket intresserad och har hjälpt oss mer än en gång vid våra skidtävlingar och dansställningar. Sonen Olle, 19 år, är fin skidåkare, terränglöpare samt medel- och långdistanslöpare och har tagit en hel del priser. Där-efter kommer Lars, god skidåkare, bl. a. bäste 16—18-åring i klubbmatchen mot Enskede i vintras. Klas, 15 år, åker också skidor bra, han erövrade bl. a. 3:dje pris i skoltävlingarna i skidor 1922 i klass I. Dottern Maja, 13 år, är inte sämre hon. Vann klass I för flickor vid skoltävlingarna i skidor i vintras. Ännu en telning är fin på skidor, nämligen Bengt, 10 år, som bl. a. blev 3:dje på skidor i skoltävlingarna i vintras, klass III. Heder åt en sådan familj!

*

För övrigt finns det många aktiva syskonpar samt tre- och fyrklöver, såsom de fyra syskonen Lodén, 3 st. Högbergare

och Johanssöner, syskonen Neumüller, bröderna Leffler, Nilsson, Ramberg, Tjäder, Yngström m. fl. Några septetter och oktetter finns det däremot inte.

*

Det första och enda kvinnliga idrottsmärket inom föreningen hittills erövrades förra sommaren av Märta Neumüller. I sommar skall det nog bli flera.

*

Av Stockholms Idrottsförbund utsedda II klass domare i allmän idrott äro Gösta Johansson, Viktor Lundin, A. G. Samuelsson och Sven Yngström. Elis Närlund och A. G. Samuelsson äro II klass domare i fotboll.

*

Seriebägare ha erövrats av följande medlemmar:

1922. Gustaf Breisch	C-bägare i löpningar.
Verner Högberg	C- » » »
Torsten Krusell	B- » » hopp.
Sven Yngström	B- » » löpningar.
1923. Ragnar Aldén	C- » » »
Conny Billqvist	C- » » »
Nestor Gustafsson	B- » » hopp.
Verner Högberg	A- » » hopp o. C-bägare i löpn.
Einar Johansson	C- » » hopp.
Torsten Krusell	C- » » »
Olof Leffler	B- » » »
Folke Nilsson	C- » » hopp o. löpningar
Sven Yngström	A- » » »

*

Än finns det inte så värst många oldboys i föreningen, men om en tre, fyra år blir det en hel del, som passerar gränsen. Då få vi väl börja med oldboystävlingar också.

*

Är det någon som känner igen *alla* de här grabbarna (d. v. s. vet vad de heta)?

Måsen, Kroppkakan, Bullan, Hulda, Ocke, Ärtan, Plutten, Palte, Altona, Kalle Passa, Jazzström, Lillpilla, Målarlasse, Sylo, Skräddarn, Ejepelle, Bigge, Luffarn.

En tvåkrona (ev. två enkronor) till den som först presenterar för Sven Yngström en skriftlig, riktig uppgift på deras verkliga för- och tillnamn. Om ingen fullt riktig eller fullständig uppgift inkommer, så tillfaller tvåkronan den, som har de flesta namnen rätt och är först med lösningen.

De uppräknade offren (obs! intet skällsord i det här sammanhanget!) få också gissa om de vilja, men de ha givetvis inte lika stora chanser som de utomstående, då de ju inte få räkna med sitt eget »smeknamn».

med 2—1 (de två första matchernas resultat blevo 0—0 och 1—1). Dagens Nyheter påstod, att flera stycken domare hade kallats att ingripa i mån av behov, om den tredje matchen skulle komma att bli lika vänskaplig som de föregående, men den historien var nog bara en anka, och det behövdes inte heller mer än en domare, ty »tredje gången gillt».

Nästa match — mot Gustafsberg — blev en seger med 3—1, men så i sista omgången blev det stopp igen. Vi förlorade mot Djurgården med 3—6. D. I. F. var därmed uppe i semi-

finalen, där de emellertid blevo utslagna av A. I. K. Hammarby vann sedan finalen.

Det blev alltså icke någon seger denna gång heller, men bättre lycka nästa gång. Juniorlaget är ännu bara två år gammalt och seniorlaget ett, och de behöva därför inte alls skämmas över sitt arbete, tvärtom, och vi hoppas, att den kommande säsongen skall visa, att vi hava börjat i rätt ände med vår jämförelsevis nya bandysport. Genom nederlag till seger!

KVINNLIGA AVDELNINGEN.

För några år sedan började ett visst intresse för Järla idrottsförenings göranden och låtanden spira hos det s. k. svagare könet och då särskilt hos en del flickor, som hade idrottande bröder. Frågan om att låta även flickor få bli medlemmar av föreningen kom därför snart på tal, och i början av förra året, närmare bestämt den 12. januari, blev det beslutat. Visserligen blev det icke någon rusning av idrottsintresserade flickor »under fanorna», och det hade vi inte heller väntat, men när detta skrives hava vi ändå en liten kärntrupp av flickor, som redan gjort sig känd långt utom föreningens gränser för sina bedrifter på skidloppningens område.

Våra bästa skidåkerskor Ruth Berglund, Lisa Lodén och Märta Neumüller hava gjort Järlas namn heder, och då deras framgångar under den förflutna vintern väl ännu äro i friskt minne, vilja vi blott i korta drag erinra om dem. Ruth Berglund, som fått sin idrottsliga uppfostran i Dalarna, visade redan vid »Duvnässtafetten» sin förmåga genom att på näst sista sträckan från Duvnäs till Saltsjöbaden överlägset slå sina medtävlerskor med åtta minuter och mera. Lisa Lodén hade vid samma tillfälle en »skarp» uppgörelse med en av systrarna Hedjersson, som fick bita i gräset, medan däremot Märta Neumüller inte fick visa vad hon dugde till, emedan samhället Nackas damlag »sprack» på näst sista sträckan. De tre flickorna gjorde senare på vintern en fin prestation vid distriktsmästerskapstävlingen (långt ord) å 1 mil på skidor för damer vid Frösunda genom att belägga resp. 1:sta, 6:te och 9:de platserna bland ett trettiotal startande, därmed förande ett individuellt distriktsmästerskap samt 2:dra lagpris med Djurgårdens I. F:s lag c:a 9 min. före i sammanlagd tid. Ruth Berglund fick därmed en inteckning i ett vandringspris, varå förut namnen Karin Bollner, Nelly Johansson och Sigrid Sandström finnas ingraverade, alla kända inom skidsporten. Den sistnämnda deltog för övrigt men fick se sig slagen med fyra minuter. Ruth Berglunds tid var 1.12 tim., som måste

anses synnerligen god på den banan. Den torde ha varit en av de svåraste som förekommit här i Stockholmstrakten. Spådet (där det fanns något) bestod mestadels av is och gräs, ris och trädrötter i skön blandning, snö fanns det bara på slätterna och några få ställen i terrängen, så någon bana för s. k. »söndagsåkare» var det sannerligen icke.

Detta var det första distriktsmästerskap, som erövrats av någon medlem i föreningen, och det kan segrarinnan känna sig stolt över, och det var heller inte dåligt av flickorna att gemensamt kunna bjuda Stockholms bästa skidförening, Djurgården, en så hård konkurrens om lagpriset.

De tre nämnda flickorna anmälde sedan till S. M. (det är uttytt Svenska Mästerskapet) på 1 mil för damer i Filipstad, men på grund av att Ruth Berglund tidigare råkat skada sig kunde hon icke delta, och de övriga flickorna föredrogo då att stanna hemma. Synd var det, ty Ruth Berglund hade nog utsikter att bliva svensk mästarinna, och ho vet om inte flickorna skulle ha kunnat knipa åt sig lagpriset den gången.

För övrigt ha våra duktiga skidåkerskor, både de redan nämnda och flera andra, gjort föreningens namn heder genom deltagande i Söderföreningarnas tävlingar i vintras.

Klubbmästerskapet på 1 mil vanns av Lisa Lodén med den yngre system Karin på andra plats, men Lisa hade nog fått svårt att klara sig, om Ruth Berglund och Märta Neumüller deltagit.

Vi vilja nu endast hoppas, att våra kända flickor inte komma att vantrivas i pojknas sällskap utan att de tycka det är roligt att vara med och att de genom sitt exempel locka än flera unga damer att bli medlemmar. Det kommer nämligen inte att saknas tillfällen för flickorna att idka även sommaridrott, särskilt som Svenska Idrottsförbundet för några månader sedan inbjudit alla till detsamma anslutna föreningar till kvinnlig lagtävling i allmän idrott. Kanske skola våra flickor göra sig ett namn även här; vi tro inte att det är omöjligt.

DANSBANAN,

vårt största ekonomiska stöd under de tio gångna åren, bör få vara med på ett hörn — och ett stort hörn förresten — i denna lilla redogörelse för Järsla idrottsförenings »öden och äventyr».

Vår dansbana där uppe i backen invid Järsla banvaktsstuga har inte alltid haft samma utseende som den nu har. När vi på sommaren 1914 kastade våra blickar på dansbanan i den förhoppningen att kunna få tillstånd anordna dans där till förmån för vår egen verksamhet, bestod hela »nöjesfältet» rätt och slätt av en fyrkantig, ganska illa medfaren bana.

Vi fingo emellertid det begärda tillståndet av dansbanans ägare, A.-B. de Lavals Ångturbin, och det voro vi mycket tacksamma för, ty de små summor, som medlemsavgifterna inbringade, skulle nog ej ha räckt att täcka utgifterna för idrottsmaterial och andra nödvändiga saker.

Emellertid började vi så småningom tycka att dansbanan såg väl mycket förfallen och otidsenlig ut — alldeles för liten blev den också vad det led — och därför igångsattes på

våren 1920 arbetet med byggandet av en helt ny dansbana något söder om den gamla i samma skogsbacke. Det är den banan vi ha nu. Vidare byggdes en skjutbana och ett hus för servering av kaffe m. m., och så köpte vi också en liten »kåk» till biljettkiosk. Sedermera tillkommo bord och stolar för uteservering.

Dessa nybyggnader blevo en dyr historia, men vi hade det utomordentliga nöjet att av Ångturbin få ett ganska stort bidrag i form av trävirke, vilket underlättade saken för oss. Härför vilja vi framföra ett hjärtligt tack till Ångturbin och särskilt dess verkställande direktör, Gust. Edquist. Alla de grabbar, som hjälpte till med att bygga dansbanan och de övriga byggnaderna skola förresten också ha ett hjärtligt tack för sitt intresse och arbete.

I skrivande stund trådes dansen på Järsla dansbana med liv och lust medan en annan stackare måste sitta hemma och försöka plita ihop någonting läsbart till den här jubileumsskriften.

VÅR PRISSAMLING.

1915.

*I. F. Switiods lag-
medalj i silver.*

1:sta lagpris (5+6+11+13 = 35 p.) i klass IV för fotbollspelare under 18 år i I. F. Switiods och Klara S. K:s terränglöpning vid Båsunda. Deltagare i laget: G. Grüner, V. Högberg, R. Lundin, B. Högberg.

*Söderm. I. K:s lag-
medalj i brons.*

5:te lagpris (40+46+47+60 = 193 p.) i Sleipners terräng klass III. Deltagare i laget: G. Envall, G. Grüner, V. Högberg, R. Lundin.

*I. F. Linnéas lag-
medalj i brons.*

3:dje lagpris (68 p.) i Linnéas terränglöpning vid Aspudden. 5:te V. Lundin, 16:de R. Lundin.

*Gustafsbergs I. F:s
lagmedalj i silver.*

1:sta lagpris (3+6+7+8 = 24 p.) i Gustafsbergs terräng vid Gustafsberg. 3:dje Ragnar Lundin.

1916.

*I. F. Sports, Eskilstuna,
lagmedalj i silver.*

2:dra lagpris (2+14+18+19 = 53 p.) i I. F. Sports terränglöpning i Eskilstuna. Deltagare i laget: Vitalis Karlsson, V. Lundin, G. Grüner, R. Lundin. 3:dje pris i stafettlöpning 800+400+200+100 m. vid Bellevue I. K:s tävlingar

*Bellevue I. K:s
lagmedalj i brons.*

*Bellevue I. K:s
lagmedalj i silver.*

Pokal.

Pokal.

*Hammarby I. F:s
lagmedalj i silver.*

vid Bellevue. Deltagare i laget: R. Ågren, Albin Andersson, S. Yngström, O. Dandanelle.

1:sta lagpris (1+2+4+6 = 13 p.) i löpning Brunnsviken runt, anordnad av Bellevue I. K. Deltagare i laget: Vitalis Karlsson, V. Lundin, G. Grüner, R. Lundin.

1917.

3:dje pris i stafettlöpning Hammarby sjö runt för 8-mannalag, anordnad av Hammarby I. F. Tid 34.34,8.

2:dra pris i fotboll i Stockholmsserien, klass II. Deltagare i laget: se redogörelsen för fotboll.

1921.

1:sta pris i stafettlöpning 1,600 m. vid samtävlingar med Hammarby I. F. å Hammarby idrottsplats. Deltagare i laget: S. Dahlstedt, V. Högberg, Henry Pettersson, Gösta Johansson.

- Nacka S. K:s lag-medalj i silver.* 2:dra pris i stafettlöpning 1,600 m. vid »Saltsjöbadstävlingarna» i Saltsjöbaden. Deltagare i laget: V. Högberg, A. Andersson, H. Pettersson, G. Johansson.
- 1922.
- Hammarby I. F:s lagmedalj i silver.* 1:sta lagpris (10+11+14+17 = 52 p.) i skidåkning 1 mil för 18—20-åringar vid Hammarby I. F:s jubileumstävlingar. Deltagare i laget: Å. Norrman, B. Florman, Th. Gustafsson, Gösta Johansson.
- Hammarby I. F:s lilla lagmedalj i silver.* 2:dra lagpris (2+10+11+12 = 35 p.) i skidåkning 5 km. för 16—18-åringar vid Hammarby I. F:s jubileumstävlingar. Deltagare i laget: O. Lodén, John Johansson, Ernst Eriksson, P. Windahl.
- Söderm. I. K:s lilla lagmedalj i silver.* 3:dje lagpris (12+15+24+44 = 95 p.) i Sleipners terräng, klass III. Deltagare i laget: C. och O. Lodén, S. Dahlstedt, R. Lundin.
- I. F. Linnéas lagmedalj i brons.* 4:de lagpris (3+5+24+56 = 88 p.) i I. F. Linnéas terränglöpning 3,500 m. för ungdom. Deltagare i laget: M. Franzén, C. Lodén, O. Lundin, Evert Pettersson.
- Poliskommissarie O. Nilssons hederspris (pokal).* 4:de pris i särskild klass för lag från Stockholms förstäder vid Svenska Dagbladets stafettlöpning. Tid 1.10.59,3. 30-mannalag.
- Diplom.* För deltagande i Svenska Dagbladets jubileumsstafett (10 år).
- Saltsjöbadens I. F:s lagmedalj i silver.* 1:sta pris i stafettlöpning 1,600 meter vid »Saltsjöbadstävlingarna» i Saltsjöbaden. Tid 4.01,8 min. Deltagare i laget: R. Aldén, V. Högberg, H. Pettersson, S. Yngström.
- 1923.
- Bronsplakett.* 3:dje pris i skidstafett 4×1.25 mil för 16—18-åringar vid Djurholmsspelen. Tid 4.08.47 tim. Deltagare i laget: Ernst Eriksson, O. Lundin, John Johansson, C. Lodén.
- Diplom.* Seger i första klubbmatchen på skidor med I. F. K., Enskede, med 400 poäng mot 388.
- Handl. E. Windahls vandringspris (statyett).* En inteckning i priset, uppsatt till tävlan i skidåkning mellan Järfa I. F. och I. F. K., Enskede, alla åldersklasser.
- Feiths hederspris (pokal).* 4:de pris i särskild klass för lag från Stockholms förstäder vid Svenska Dagbladets stafett. Tid 1.10.14,8 tim.
- Hammarby I. F:s lagmedalj i silver.* 1:sta pris i stafettlöpning 1,600 meter vid samtävlingar med Hammarby I. F. å Hammarby idrottsplats. Tid 3.57,3 min. Deltagare i laget: R. Aldén, V. Högberg, Einar Johansson, S. Yngström.
- Andersson & Gutenbergs hederspris (statyett) o. Stocksunds I. F:s lagmedalj i brons.* 4:de pris i stafettlöpning för 10-mannalag Stocksund runt, anordnad av Stocksunds I. F. Tid 13.28,8 min. Deltagare i laget: S. Dahlstedt, R. Aldén, S. Yngström, C. Billqvist, V. Högberg, G. Breisch, S. Sjöholm, G. Högberg, N. Lord, Gösta Johansson.
- Saltsjöbadens I. F:s lagmedalj i silver.* 1:sta pris i stafettlöpning 1,600 m. vid »Saltsjöbadstävlingarna» i Saltsjöbaden. Tid 4.00,4 min. Deltagare i laget: R. Aldén, V. Högberg, Einar Johansson, S. Yngström.
- Vandringspriset »Saltsjöbadbrickan».* Två inteckningar (den första 1921) i detta vandringspris till tävlan mellan Gustafbergs I. F., Järfa I. F., Nacka S. K. och Saltsjöbadens I. F.
- 1924.
- Ing. Carl Möllers hederspris (pokal).* 12:te pris i Svenska Dagbladets vinterstafett för 10-mannalag. Tid 11 tim. 42.27 min. Deltagare i laget: C. Lodén, Aug. Nygren, O. Eriksson, P. Windahl, H. Neumüller, O. Lodén, S. Dahlstedt, H. Lexander, N. Ringqvist, F. Larsson.
- Fredrikshofs I. F:s silvermedalj.* 2:dra lagpris i D. M. å skidor 1 mil för damer, anordnat av Fredrikshofs I. F. vid Frösunda. Tid 4.10.22 tim. Deltagare i laget: 1) Ruth Berglund, 6) Lisa Lodén, 9) Märta Neumüller.
- Söderm. I. K:s lagmedalj i silver.* 1:sta lagpris i Sleipners terräng 3,000 meter för ungdom (17+25+27+29 = 98 p.). Deltagare i laget: Sven Friberg, Olle Eriksson, Einar Pettersson, Folke Nilsson.
- »Allt för Allas» vandringspris (pokal).* En första inteckning i detta pris, uppsatt till lagtävlan i Sleipners ungdomsterräng 3,000 m. Se närmast föregående.
- I. F. Linnéas lagmedalj i silver.* 2:dra lagpris (12+13+14+28 = 67 p.) i I. F. Linnéas terränglöpning 3,500 m. för ungdom. Deltagare i laget: Einar Pettersson, O. Östlund, S. Friberg, Olle Eriksson.
- A. Lundins hederspris (pokal).* 2:dra pris i Dagens Nyheter's stadslöpning, klass III, för 6-mannalag. Tid 55.06 min. Deltagare i laget: S. Dahlstedt, O. Lodén, O. Hellberg, M. Franzén, O. Lundin, R. Aldén.
- Stallmästaregårdens hederspris (pokal).* 3:dje pris i särskild klass för lag från Stockholms förstäder i Svenska Dagbladets stafett. Tid 1.09.44 tim.
- I. F. Linnéas lagmedalj i brons.* 5:te pris i stafettlöpning 10×1 stadionvarv för ungdomslag. Deltagare i laget: K. och E. Leffler, S. Friberg, Å. Härén, N. och O. Nilsson, B. Nilsson, R. Wahlqvist, G. Lindström, E. Pettersson, O. Östlund, F. Nilsson.
- Gust. Edquists vandringspris (pokal).* Erövrat för tredje och sista gången i klubbmatch i allmän idrott med Hammarby I. F. Föregående inteckningar 1921 och 1923.

KLUBBREKORD.

Gällande 1914:			Gällande 31/12-23:		Satt den
100 meter	Gösta Johansson	12,1 sek.	Gösta Johansson	11,2 sek.	1920
200 »	—	—	Sven Yngström	23,6 »	29/7 23
400 »	Sven Yngström	57,5 »	Verner Högberg	53,9 »	25/7 22
800 »	Viktor Lundin	2,51 min.	Ragnar Aldén	2,08,5 m.	27/7 23
1,500 »	D:o	4,33,1 »	D:o	4,21,5 »	25/8 23
3,000 »	D:o	9,54,8 »	Viktor Lundin	9,38,2 »	1917
5,000 »	D:o	16,47,4 »	Vitalis Karlsson	16,15,4 »	1916
10,000 »	Valdemar Karlsson ...	38,00,0 »	Viktor Lundin	34,18,4 »	15/8 15
Höjdhopp med ansats	Sven Yngström	155 cm.	Henry Pettersson	172 cm.	1916
Höjdhopp utan ansats	—	—	D:o	133 »	12/3 22
Längdhopp	Sven Yngström	529 cm.	Gösta Johansson	680 »	12/8 21
Trestegshopp	D:o	1,123 »	Nestor Gustafsson	1,310 »	1921
Stavhopp	John Karlsson	240 »	Harry Neumüller	313 »	3/9 21
Kulstötning, bästa hand ...	Sven Yngström	8,40 m.	Henry Pettersson	11,75 m.	1921
Spjutkastning, bästa hand	Anders Bohman	39,82 »	D:o	47,80 »	30/7 16
D:o sammanlagt	—	—	D:o	74,38 »	22/7 19
Diskuskastning, bästa hand	Sven Yngström	27,10 m.	D:o	35,29 »	17/8 16
Femkamp	—	—	Sven Yngström	2.456,425 p.	1922
Tiokamp	Sven Yngström	4.306,979 p.	Henry Pettersson	5.348,00 »	12/8 23

EN HÄLSNING FRÅN VÅR FÖRSTE ORDFÖRANDE.

Från vår förste ordförande, Anders Bohman, som sedan flera år tillbaka vistas i U. S. A., ha vi mottagit nedanstående hälsning såsom svar på det telegram vi avsände till honom från Gillet den 10 juli:

Brooklyn 16/7 1924.

Järla Idrottsförening!

Bästa Kamrater!

Hjärtligt tack för telegrammet jag bekom den 10 ds kl. 11,45 på aftonen i äminnelse av Föreningens 10-årsdag. Det var en

stor överraskning och glädje för mig. Ja, den dagen står tydligt klar för mig, då Föreningen bildades. Sven Yngström, Viktor Lundin samt undertecknad vi voro då ett blygsamt antal, dock nu hoppas jag Ni kunna räkna Järla Idrottsförening med 200.

Jag önskar Eder alla en god fortsättning!

Till sist ett jyrfaldigt leve för Järla Idrottsförening!

Kamratligen
And. Bohman.

M. OSTERMAN, Juvelerare

60 VÄSTERLÅNGGATAN 60
Tel. Norr 143 32

Lager av Guld-, Silver- och Nysilverarbeten

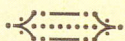
== Lämpliga sportpriser. ==

Förgyllning, Försilvring och Reparationer utföras väl och billigt.

Obs.! Förlovnings- och vigselringar finnas ständigt på lager.

OLOF GREIFF

Speceri-, Viktualie-
& Köttaffär
STORÄNGEN

Tel. Storängen 38

Järla Idrottsförenings

medlemmar återfinna sina
SPORTNYHETER
i tidningen

Saltsjöbaden

Nacka och Saltsjöbadens
- - - tidning - - -

Tel. Nacka 19

KARL BERGLUND^S

Speceriaffär
Saltsjö-Järla

REKOMMENDERAS

Pilsner & Porter till avhämtning
- Tobaksvaror -

Tel. NACKA 144

Natalia Karlsson

**Speceri- &
Matvaruaffär**

Rekommenderas

Tel. Saltsjö-Duvnäs 206

Lämpliga
Orienterings - kompasser

samt övrig
utrustning för **Idrottsmän**

IDROTTSMAGASINET
5 BIRGER JARLSGATAN 5

SPORTENS NYHETER

FÖRST - BÄST - TREVLIGAST

I

DAGENS NYHETER

Chef för sportredaktionen: DAVID JONASON (Mr. Jones).

Duvnäs
KONDITORI & BAGERI

Hilda Olsson

REKOMMENDERAS
FÖR IDROTTSMÄN

Tel. **Saltsjö-Duvnäs 74**

E. G. JANSSON

Speceri-, Kött- & Mejeriaffär

Saltsjö - Järla

Tel. Nacka 83

Rekommenderar väl sorterat lager av
specerier, matvaror, konserver, frukter,
smör, ost och ägg samt fina kaffe-
blandningar i olika prislägen! --

Högsta kvalitetsvaror!

Lägsta priser!